2. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1986. ÁPRILIS 9.

Ludas Matyi

– Nem lenne kapósabb, ó Uram, ha magánkiadásban jelentetnénk meg?...

MAFFIA

– Visszamegyünk a chicagói piacra és ott folytatjuk. Talán oda még nem tört be a Skála...

Hosszabb lépés

Tudathasadás. Ha hiszek a statisztikának, nem hihetek a statisztikának. Azt mondja ugyanis az egyik szám: oly rengeteg italt fogyasztunk manapság, hogy évente összességében ötven milliárd forintunk bánja. Tiszta szeszre átszámítva ez 12 litert jelent fejenként.

Csakhogy. Azt mondja a másik szám: a fröccsök 38 százaléka tartalmaz kevesebb bort, mint ahogy az szabályos volna, egy vizsgálat mutatta ki mindezt meg azt is, hogy az ellenőrök minden második korsó sörben kevesebb sört találtak – szaknyelven – mennyiségi hiányt tapasztaltak.

Mármost. Ha igaz a 38 százalék, nem igaz a 12 liter. Ha kispórolnak, akkor kevesebb van benne. Bor. A fröccsben. Akkor pedig nemcsak a kedves vendég, de a statisztika is átvágva. Nem annyi az annyi. Kevesebb. Csak az ötven milliárd igaz. Az viszont keményen.

Tudathasadás – másodfokon. Mert ugyebár az a jó, ami rossz. Jó ember a rossz ember és rossz ember a jó ember. Nemes a nemtelen. Aki ama laza fröccsöt méri. A hosszabb lépést. Habot a sör helyett. A hasznos haszontalan. Életet ment, családot foltoz össze. Mértékre szoktat, szinte észrevétlen. Igaz ügyért csal.

Igen ám. De hová lesz a kispórolt bor? Talán a Dunába öntik? Aligha. Más sem kéne már a szegény halaknak. Bor, sör. Meg az a koffein, amit a jó egészségőrök minden tizedik presszókávéból feketén kivonnak. Szóval a Dunába nem öntik. Vétek volna. Maguk meg nem isszák. Túl sok volna. Külföldön nagyobb tételben nem értékesítik. Túl szép volna. Hová folyik hát a hegy leve? Folyó áron... Nem vitás, ezt is mi isszuk meg. Mi, a megkíméltek. Csupán egy másik fröccsben. Laza az is, persze. Rablás – másodfokon.

Így viszont minden rendben. Stimmel a statisztika. Meg van a 12 liter, tiszta szeszre átszámítva. Csupán több vizet fogyasztunk hozzá. És több buborékot. Biztosan ki lehetne számolni, mennyit. Pontosan. Literre. Darabra. De minek? A lényeg az, hogy mégsincs tudathasadásom. Rabló a rabló. Annyi az annyi.

Vagy mégsem? Mert az az évi ötven milliárd lehet, hogy ötvenkettő. Vagy ötvennyolc. Ha két fröccs ára három fröccs ára. Ezt kéne precízen meghatározni. Forintra. Fillérre. Ha ez sikerülne! Nem volna semmi baj!

A statisztikával.

Münz András

Versenyben

Azt már megszoktam, hogy egyes üzletekben forgó tükrök figyelik a vevőket és lokátorok jelzik, ha egy idegen tolvaj repült be a bolt légterébe. Ezek engem nem zavarnak. Engem nézhetnek. Van mit. A karomon lévő bevásárló kosarat. A radarral sem törődöm.

Van azonban egy önkiszolgáló ABC üzlet a XIII. kerületi Tahi utcában, ahová félek bemenni. Mert az nemcsak ABC bolt, hanem versenypálya is. Az egyik falon, hatalmas nyomtatott betűkkel ez áll:

EZ AZ ÜZLET RÉSZTVESZ A FOGYASZTÓK VERSENYÉNEK PÁLYÁZATÁN

Tehát nemcsak vásárló vagyok, hanem versenyző is. És ez az, ami aggaszt, ami megijeszt.

Tudniillik, én nem vagyok egy kimondott versenyző típus. Lehet, hogy már a startnál, a krinolinnál, pontosabban a húspultnál leragadok, miközben fogyasztó versenytársaim már a célegyenesben vannak, a pénztár előtt...

Könnyen lehet az is, hogy elbámészkodom a rajtnál és nézegetem a cipőpertliket, mert cipőpertli minden ABC boltban van –, ha sok minden hiányzik is. Jobb helyeken – állítólag – fel is szeletelik őket, ha a tisztelt vevő úgy kívánja. S miközben a cipőpertliket bámulom és meditálok, hogy menynyi idő alatt főnek meg egy levesben – rengeteg időt veszítek. S ez rossz pont a boltnak. Ezt pedig nem akarom. Az eladók kedvesek, a szemükkel biztatnak, hogy gyerünk apafej, gyerünk, gyorsabban, még gyorsabban, mindent bele a kosárba, a mosóport is, meg a sajtot, meg a...

Hajrá fogyasztók!

Én az üzlet, a verseny érdekében mindent elkövetek. Mindent az eladókért! Odadobom az árut a mérlegre, ha mellémegy, pechem van. Odadobom a mérleget az árura. Ha az is mellémegy, akkor nem vagyok formában. Az üzletvezető lecserél és beküldi helyettem a boltba Kovácsot, aki sokkal később jött, mint én. Micsoda blama! Ide se jövök többet!

Hajrá fogyasztók!

Nagyon remélem, hogy ez a Tahi utcai ABC fogja megnyerni a fogyasztók versenyét, ha már beneveztek erre a grandiózus viadalra. De nem elég a lelkesedés, a buzdítás... Kellene valami más is... Példának okáért egy kis pénz... Mert mint egy hajdani nagy fogyasztó mondotta: kis pénz kis bevásárlás, nagy pénz, nagy bevásárlás.

Jó lenne az is, ha mint profi fogyasztó kaphatnék egy melegítőt, amelyben felmelegíthetném a régi, száraz kenyeret és mindig friss, meleg, puha lenne; egy atlétatrikót, amelybe beletehetném a vásárolt árut, ha nincs elegendő kosár, különösen hétvégeken, s kellene még egy futócipő is, hogy gyorsan haza tudjam vinni a zacskós tejet.

De mi a díj?

Ezt még senki sem tudja. Úgy hallottam, hogy egy jegy az eladók versenyére.

Ahol az eladók versenyeznek a fogyasztókért.

Mikes György

TABLÁK

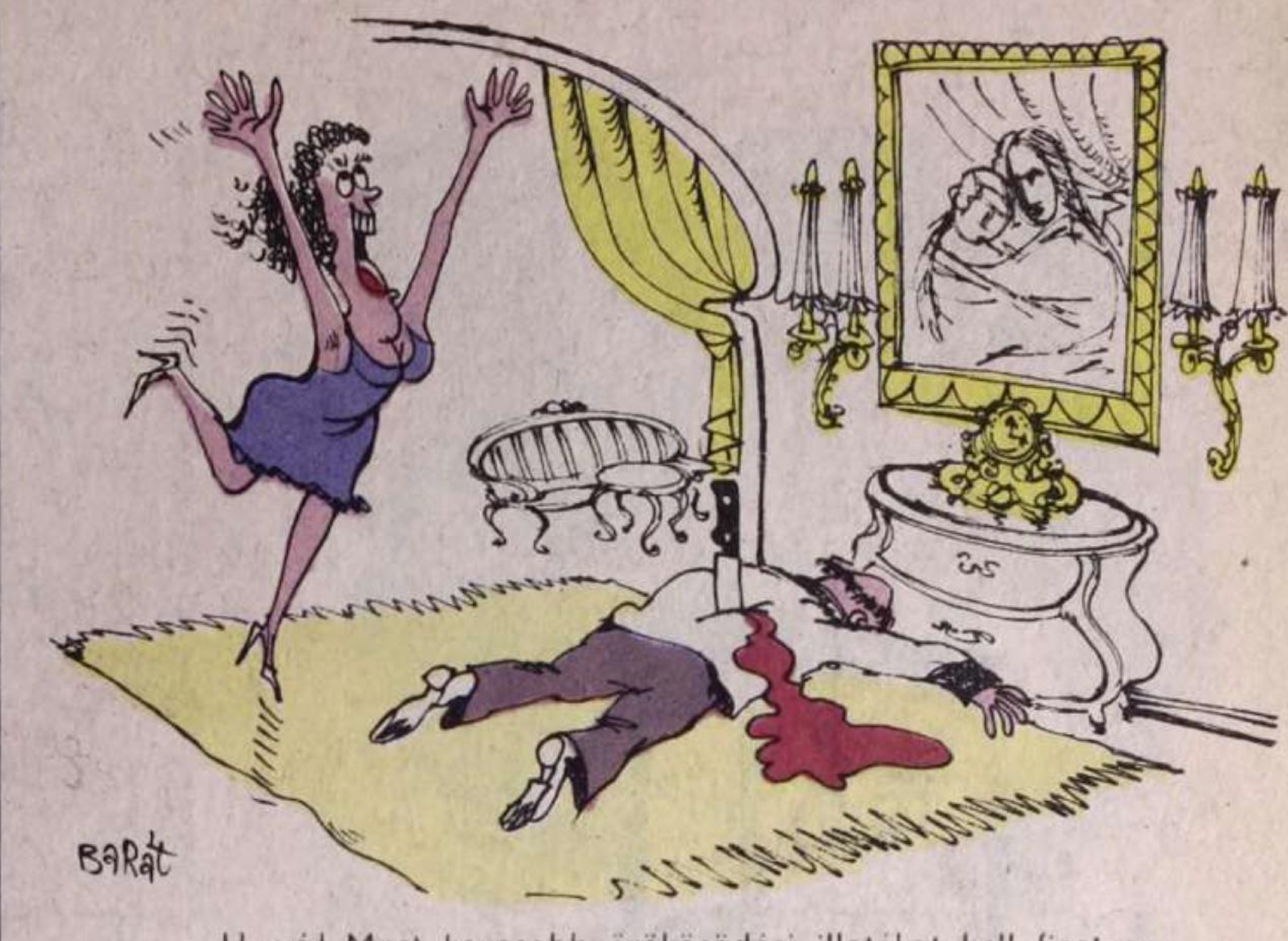

Más most...

AKI TEHETI, MENEKÜL

KEDVEZŐBB FELTÉTELEK

– Hurrá! Most kevesebb örökösödési illetéket kell fizetnem...

– Ez a Rózsi képes volt azért hazatelepedni Magyarországra, hogy a nyugdíjával bosszantsa a barátnőit!

TÁJÉKOZTATÁSI KÖTELEZETTSÉG

– Járja körül az üzemet, csak arra kérem, utána mesélje el nekem is, amit megtudott!

RIADÓ

Nemrégiben Finnországban általános riadalom és pánik keletkezett, miután az ottani rádióban egy rádiójáték atomriadót sugárzott. Sokan, akik később kapcsolták be a rádiót, valóságosnak hitték a kitalált történetet és a legkülönfélébb módokon reagáltak az eseményekre.

Ilyesmi persze, nem csak a finneknél fordul elő; nálunk is megesik, hogy egyesek később kapcsolnak, s akkor azután jöhet az ijedtség, meg a kapkodás.

Néhány héttel ezelőtt egy közéleti költő verset szavalt este 11 óra tájban a rádió harmadik műsorában. Hazánk lakossága, már ahogyan ilyenkor lenni szokott, a hangszóróra tapasztotta a fülét, nehogy egyetlen gondolatot is elmulasszon a *Teknősbéke* című költeményből. A mű máskülönben így szólt: Ne gyere hozzám se este, se reggel, / Semmilyen sereggel.

Az első telefonáló özv. Délibáb Rezsőné, Képzeltbeteg utcai lakos volt. Mint elmondta, egy kicsit később kapcsolta be a rádiót — unokáit várta, de nem jöttek — és csupán annyit hallott, hogy se este se reggel. Özv. Délibáb Rezsőné aziránt érdeklődött, igaz-e, hogy betiltották az estét és a reggelt és helyette csak délutánt, valamint a kedd délelőttöt engedélyezték. A stúdióban ülő illetékes sietve megnyugtatott mindenkit, hogy félreértésről van szó: ezentúl is lesz este, valamint reggel, legalábbis, amíg a népgazdaság teherbíró képessége ezt lehetővé teszi. Egyelőre nem tervezik a napszakok korlátozását, bár nem

elképzelhetetlen, hogy az évtized vége felé a páros napokon este lesz, míg a páratlanokon reggel.

Özv. Délibáb Rezsőné úgy tűnt, elfogadta az illetékes válaszát, amikor egy másik, magát megnevezni nem akaró hallgató jelentkezett. Közölte, hogy nagyon tetszett neki a vers, bár sajnos csupán az első három szót hallotta belőle — Ne gyere hozzám — és most aziránt érdeklődött, vajon ez mit jelent? Arról van-e szó, hogy vissza kívánjuk fogni az idegenforgalmat, vagy hogy a kórházakban ismét visszaállítják a látogatási tilalmat?

Szerencsére, az illetékes még ott ült a stúdióban és megnyugtatta a rádióhallgatókat: nem lesz látogatási tilalom, a külföldieket pedig szeretettel várjuk, az sem baj, ha az illető valaha belföldi volt.

Másnap reggel azután kitört a pánik. Többen jelezték, nem értenek egyet azzal, hogy csak a külföldiek számára lesznek esték, nekünk, magyaroknak pedig be kell érnünk holmi reggelekkel. Sokan nehezményezték, hogy a kórházakban örökös látogatási tilalmat kívánnak életbe léptetni. Néhány felháborodott nyugdíjas azért telefonált, hogy egyes filmszínházakban éretlen kamaszok érett, 99 forintos paradicsommal dobálják a vetítővásznat, amitől az kezd egészen elfogadhatóan kinézni.

A rádió vezetősége igyekezett mindenkit megnyugtatni. Napjában több alkalommal neves színészek szavalták az említett verset, de ez sem segített; azok a hallgatók, akik a bonyolult versből csupán a sereg szót voltak képesek megjegyezni, tiltakozó jegyzéket juttattak el több hivatalba, melyben követelték: vonják vissza a hatéven aluli gyermekek kötelező katonai szolgálatáról szóló rendeletet.

Miután ez utóbbi rémhírt is sikerült megcáfolni, aggódó szülők intéztek levelet — 345 aláírással — a rádióhoz, s ebben kifejtették: nem járulnak hozzá, hogy négyötéves gyermeküket, akiket katonai szolgálatra hívtak be, se reggel, sem pedig este ne lehessen látogatni.

A Teknősbéke című vers karrierjének egy miniszteri döntés vetett véget; amikor kötelezővé tették a humánegyetemek hallgatói számára, kiderült, hogy társadalmi töltése nulla, senkinek nem mond semmit, a költő pedig már régen felhagyott a közéleti versek előállításával és egy fröccsöntő kisvállalkozásban valósítja meg önmagát.

Föld S. Péter

GRATULÁLUNK

Lapunk munkatársai közül **Hegedűs István** a Magyar Népköztársaság Érdemes Művésze címet, **Föld S. Péter** a Minisztertanács Tájékoztatási Hivatalától Kiváló Munkáért kitüntetést kapott április 4-e alkalmából.

— Rémes, a feleségem mindig boldogult első férjét emlegeti előttem, mint példaképet.

— Vigasztalódj. Majd a harmadik férje előtt te leszel a példakép.

FÜLÖP GYÖRGY:

ÁPRILIS — Köszöntsük egymást gyerekek!

Nap	
7 HÉTFŐ Herman	Legfontosabb dolog, Herman, ha az egyetértés megvan. Mindegy az, hogy magyar, német, ha közös a világnézet.
8 KEDD Dénes	Ön szomszédján dühöng, Dénes, mert dübörög, mint a ménes. Rádiója recseg, bömböl . . . Még majd gyilkost csinál önből!
9 SZERDA Erhard	Különleges név az Erhard, (persze ez is holtig eltart). Hangzására bár idegen, nem minden nőt hagy hidegen.
10 CSÜTÖRTÖK Zsolt	Az utcazaj, ahol Zsolt jár, az ördögnek talán zsoltár, de egy gyalogjáró füle könnyen süket lehet tüle.
11 PÉNTEK Leó	Oroszlán vagy, tudom Leó. De ha lehet, higgadj le, ó! Főnöködnek, aki fejes, beolvasni ritkán helyes.
12 SZOMBAT Gyula	Nevenapján a Gyulának leányszívek kigyulának. Szenvedélyed tüzén, Gyula már sok szép hölgy meglágyula.
13 VASÁRNAP Ida	Ida nevenapján – vivát! – Ünnepeljünk minden Idát! Boldog légy, ha tiéd Ida, s ne tekintgess ide-oda!

SZILÁNKOK

DICSEKVÉS

— Az én férjem igazi férfi. Megvéd engem még önmagától is.

NÁSZUTAS ÜDÜLŐK

— Rémes. Itt nincs egy biliárdasztal, nincs egy játékautomata. Esős napokon egyszerűen nem tudjuk, mivel üssük agyon az időt.

ILYEN IS VAN

Ismerek valakit, aki szépen, helyesen beszél magyarul. Kár, hogy butaságokat mond.

GYEREKTARTÁS

— Az elvált férjem rendszeresen küldi nekem a gyerektartás-díjat. Pedig még csak a nyolcadik hónapban vagyok.

AMERIKÁBAN

— Öreg koromra félreraktam egy kis váltságdíjat.

ORVOSI TANÁCS

— Önnek szennyezett levegőváltozásra van szüksége.

RÉGI MINŐSÉG

VENNÉK 1934-BEN KÉSZÜLT CIPŐT. KÉT PÁR 1986-BAN KÉSZÜLT LÁBBELIT ADOK ÉRTE!

VÁLÓOK

— A feleségem két cukorral issza a kávét. Én pedig hárommal. Ezt nem tudta megérteni.

AJÁNLAT

— És ha bármilyen anyagi jellegű gondjai, problémái vannak, nyugodtan adjon kölcsön egy ezrest.

CIRKUSZBAN

— Igazgató úr szerződtessen. Én gondolatolvasó vagyok.

— Tehetségtelen fráter! Már rég ki kellett volna találnia, hogy nem akarom szerződtetni, és akkor szerződtettem volna!

JÓ KIS HÁZASSÁG

— Az én feleségem oda megy és azt csinál, amit akar. De azt megkövetelem, hogy este tízig ne jöjjön haza.

ROSSZ TANULÓ

— Kovács fiam, miért nem jöttél el az ötvenéves érettségi találkozótokra?

— Féltem, hogy a tanár úr feleltetni fog földrajzból.

MEGNYUGVÁS

— Engem megnyugtat az ön társasága. Jó érzés tudni, hogy ön még nálam is idegesebb.

SZÉGYELLŐSÉG

Edit még a telefondoktor előtt is szégyell levetkőzni.

Galambos Szilveszter

ÁPRILISI KAPRICCSÓ

Kiosztották a prémiumot, pár korsóval fel is hajtottak rá, aztán ment mindenki magának. Fék Hugó trillás lélekkel vágott neki a tavasznak. Zsebe tele volt pénzzel, szíve örömmel, gyomra sörrel. Mit ád az ég, ez az utóbbi ért le leghamarabb. Ez Fék Hugót némi aggodalommal töltötte el, de a felhő gyorsan elvonult. Trallala, ott egy rendeltetésszerű házikó, csak át kell lejteni az úttesten és...

És a há[illegible] ajtaja zárva volt. Egy persely kínált rajta némi kompromisszumot: két forint bedobása ellenében nyílik!

Fék Hugó gyorsan gyarapodó gyanakvással forgatta ki a zsebeit. Ezresek, ötszázasok, százasok, ötvenesek, húszasok... de kettes érme egy szál se...

Fék Hugó homlokán hideg veríték kezdett alácsorogni, de adott esetben ez nem jelentett megkönnyebbülést s mint ilyenkor lenni szokott, a helyzet viharos súlyosbodásnak indult. Fék Hugó határozottan érezte, hogy már csak percei vannak és aztán...

— A fogyasztói társadalom válsága — suhant át lelkén, amelyet most már nem csak a közgazdasági műveltség nyomasztott. — Már a feleslegeinktől sem tudunk megszabadulni!

Ebben a pillanatban kiszáradt a torka, de ez semminemű enyhülést nem hozott. És a megoldás most már alig várathatott magára.

— Bocsásson meg asszonyom — lépett oda Fék Hugó ökölbeszorított alsó fertállyal egy szatyros mamuskához —, szorult helyzetben vagyok és ha módjában állna...

— Né mán — mondta a szatyros mamuska. — Nagy benga fiatal csóró létére nem szégyel koldulni? Anyaszomoríták! Miattuk állunk, ahogy állunk. Dógozni persze büdös, mi? Na fogja, itt egy froncsi, aztán nehogy italra kőccse ám, mert utána nézek.

— Asszonyom — rágta Fék Hugó a száját szélét (a sajátját) — biztosíthatom, hogy tévedésben van. És végtelenül lekötelezne, ha szíveskednék egy kétforintost úgyebár...

— Még mit nem? — pattant fel a szatyros mamuska. — Követelőzni, azt tudnak. Gazemberek! Ripőkök! Hát tőlem egy fillért nem lát most mán. Ki a kicsit nem becsüli, a nagyot nem érdemli. Svihák!

Fék Hugó a sírással küszködött, bár tudta, hogy a könnyek sem enyhítik szükségét. Szája széle kicserepesedett és ködös árnyként suhant át izzó agyán a távolba tűnt aranykor emléke.

— Bizony — gondolta a fogait szívogatva —, egy vas nem volt a zsebemben, ám mégis kielégíthettem legelemibb igényeimet, hiszen eme házikók tárt kapukkal öleltek keblükre.

Aktatáskás egyed csűrt át a téren, Fék Hugó odaugrált hozzá. Féllábon, mnt egy hadviselt veréb.

— Elnézést uram — sikoltotta —, ha egy kettest tudna nélkülözni...

— Kettest? — tárta szét egyfelől aktatáskáját, másfelől a balját a szóban forgó egyed. — Ne tréfáljon kérem. Mihez kezd egy kettessel? Mire jó ma egy kettes? Tessék, itt van magának öt forint, ne mondja, hogy fukar a magyar.

— De kérem — rebegte Fék Hugó a csőrepedés küszöbén — nekem egy kettesre van szükségem.

— Akkor menjen a fenébe! — mondta szigorúan az aktatáskás egyed. — Szemérmes koldusnak felkopik az álla és punktum.

Fék Hugó végtagjain libabőrös rohamok kezdtek rohangászni. Feje fölött egy rügyes ágon rigó kezdett fütyörészni, ami csak fokozta nyomorát.

— Gazdasági reformunk alapvető ellentmondásai — szűkölte, inkább csak befelé. — Tele vagyok pénzzel és nem tudom elkölteni. Ötezer forint van a zsebemben és a következő pillanatban be fogok... Segítsen rajtam, mester — tántorodott oda egy bőrsatyakos elé. — Két forintra van szükségem.

— Legalább bazseváljon — mondta a bőrsatyakos. — Na, elő a nyírettyűt, aztán ide a fülembe, hogy Maros vize folyik csendesen...

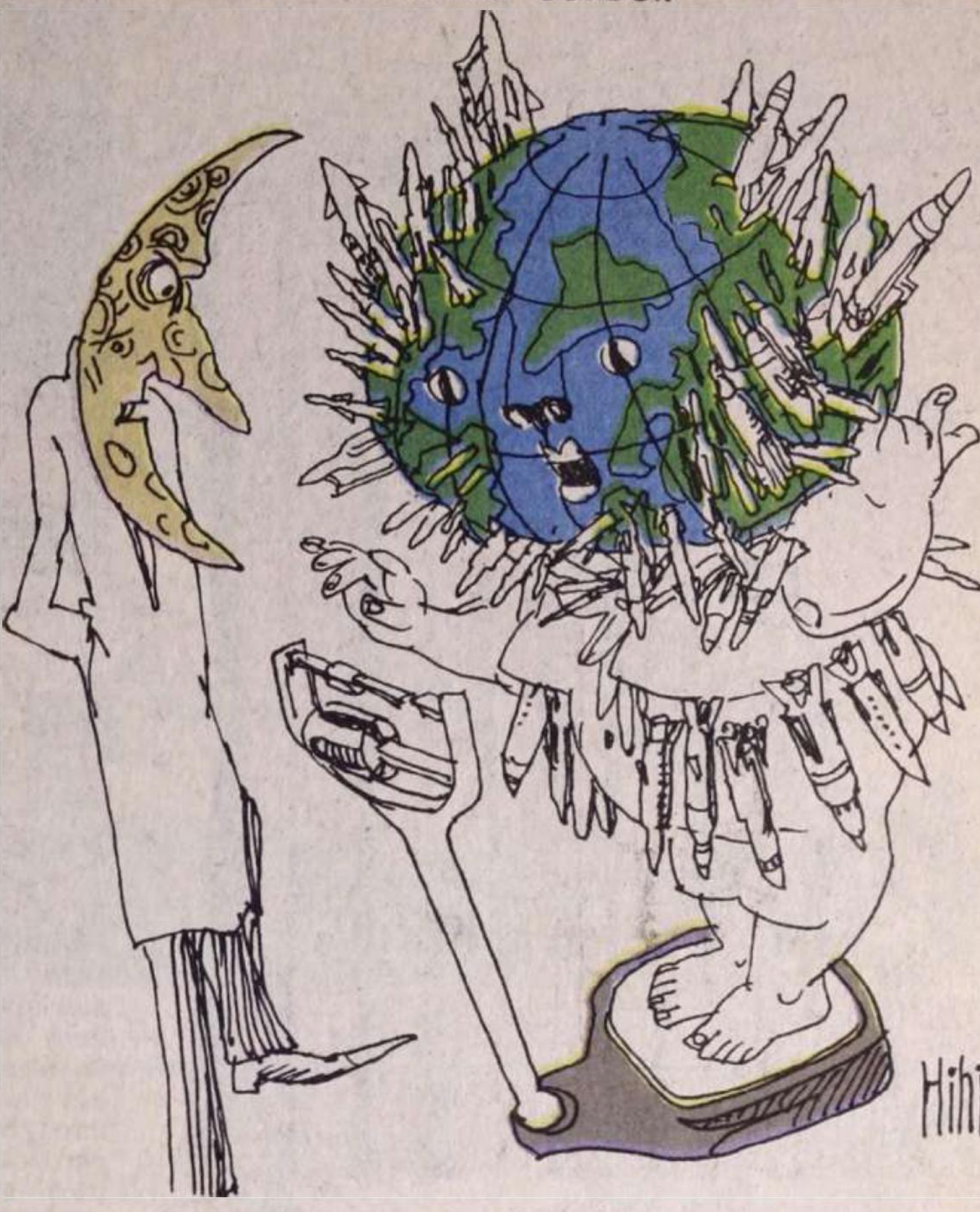
Fék Hugó előtt elsötétült a világ, testén vad borzongások cikáztak, még egy pillanat és kilép a medréből, magasságos ég, most segíts.

És akkor a sors, nyöszörgő lelkek nagy szövetségese felvillantotta Fék Hugó előtt a menekülés útját.

Egy kisfiú szaladt át a téren, az apró zöld leveleket tárogató bokor előtt megállt és csakhamar friss, diadalmas sugárral köszöntötte az ifjú tavaszt.

Peterdi Pál

FOGYÁSI GONDOK

– Úgy szeretnék leadni egypár kilotonnát...

A márciusi (3. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének helyes megfejtése:

„Többet ér az élő kutya, mint a döglött oroszlán."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Kovács János, Acsád, Béke u. 21. 9746

özv. Pásztor Mihályné, Békás, Rákóczi F. u. 20. 8515

Pribék Béláné, Budapest, Majakovszkij u. 85. 1077

A nyereményeket postán küldjük el.

ÉRTÉKRENDEK

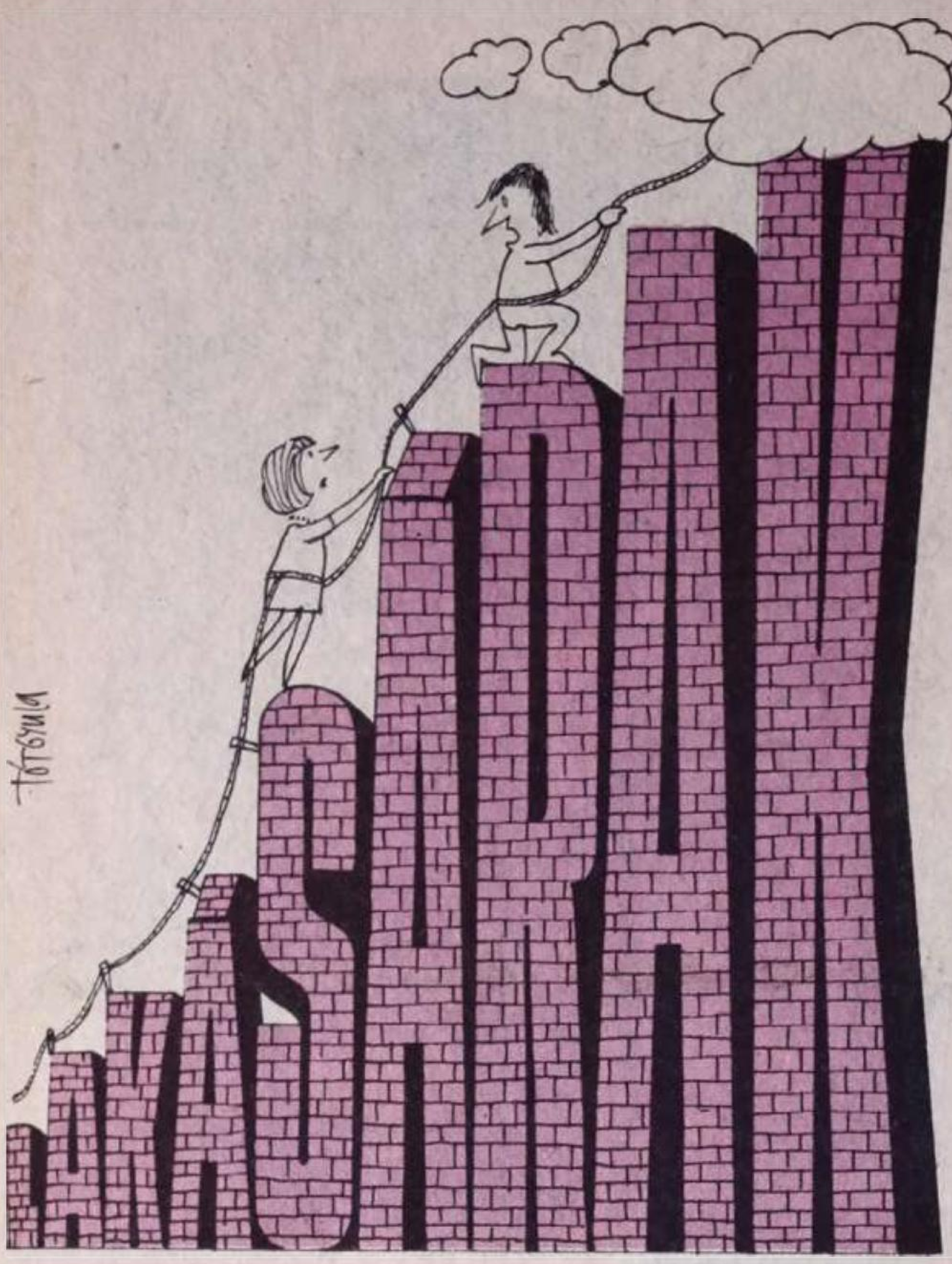

– Ha megtudják a török vendégmunkások, hogy itt kétszer annyit kereshetnek, mint egy mérnök, mindegyik Magyarországra akar jönni...

Svájcban befagyasztották a Fülöp-szigeteki exelnök vagyonát

KI SOKAT MARCOS, KEVESET FOG...

HAZAI ALPINIZMUS

– Még mindig nem látom a végét...!

A BÁDOG ANTENNA legújabb birtokosa:

NEHÉZ NŐNEK LENNI?

(Nőnapi Telepódium, március 7. I. műsor, 20.00 óra)

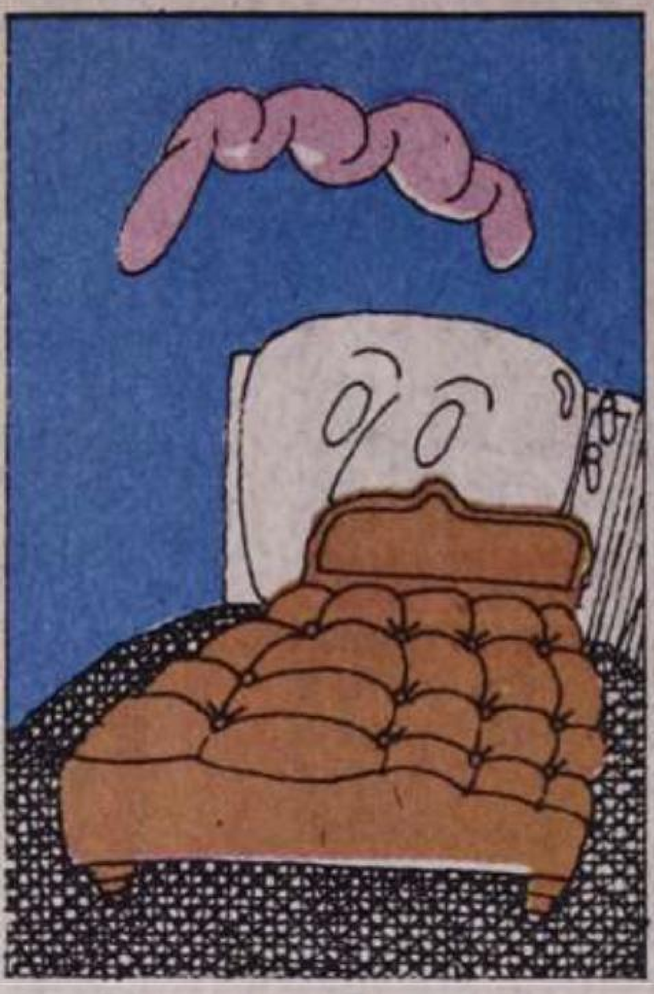
Az utóbbi hetek választékából olvasóink (elsősorban a hölgyek) és a lap munkatársai ezt a műsort tartották legméltóbbnak a díjazásra.

A leggyatrább tévéprodukciókat megillető Bádog Antennát havonként egyszer osztjuk ki. Minden hó végén összegezzük az olvasók szavazatait, összevetjük munkatársaink javaslataival, úgy hozzuk meg a döntést, amelyet általában a következő hónap második szerdáján hirdetünk ki.

Kérjük a Kedves Olvasót, amint felbőszítette egy csapnivaló tévéműsor, rögvest ragadjon tollat, írja fel egy levelezőlapra a műsor címét és a sugárzás időpontját, s haladéktalanul küldje el nekünk. A címzés: Ludas Matyi — Bádog Antenna, Budapest, 1977.

Még egy biztosító alakult

KETTŐT FIZET — EGYET KAP?

„Tévézni emberi dolog."
(Kovács János)

BÚJJ, BÚJJ, BODNÁR...

Erre, erre, szerkesztő úr, itt vagyok, ide bújtam a fúrólyukba, ez nagyon jó hely, leárnyékolja a sublót, innen nem látni a tévét... Apropó, hallotta már, hogy megújult a tévéhíradó?... De most nem is erről van szó, szerkesztő úr drága, hanem arról, hogy mennyire nincs menekvés. Látta, ugye, azt a tévéfilmet, amelyben a főhősnő a gardróbba bújik, meg az utcai erkélyre ágyaz, annyira fél? Pedig félni csak a nézőnek van oka-joga, mert hiába zárja kulcsra, láncra, riglire az ajtaját, csak ráhozzák a frászt a képernyőn keresztül. Eleinte mosolyogtam a habókos hölgyön, tudtam én, mi a bibije neki, tudta ő is, meg is mondta színész barátjának: jobb lett volna, ha lefekszem veled, lett volna egy jó esténk. Nekik is, meg nekünk, nézőknek is. Harmadánál abbamaradt volna a film, s nézhettük volna helyette még egyszer a megújhodott híradót... Mondom, mulattatott eleinte a hölgy, később már határozottan bosszantott. Folyékonyan és fárasztóan hazudott, de mit tehetett, hisz ő maga is hazudva volt. Lehet, hogy az író-nő-rendezőnőnek van egy ilyen ismerőse, de azt nem megírni, megrendezni kell, hanem a kezébe kell nyomni egy jó szakorvos címét, aki felfekteti egy pamlagra és elmeselteti vele kínkeserves gyermekkorát, amelyet egy lovardányi lakás habos gyermekszobájában töltött, szűnni nem akaró szülői szeretet közepette. És amíg ők a csak kettőjükre tartozó dolgokat megbeszélik, mi, nézők, megint nyerünk egy félórát, s újfent megnézhetjük a híradót. Harmadszorra is, igen! Hiszen megújult! Nem hallotta még, szerkesztő úr?... Mulattam, bosszankodtam előbb, de a végén már félni kezdtem. Hiszen ez a hölgy klinikai eset, s mégcsak nem is a közönségesebbjéből. Sok lepusztult lelket látott, élemedett pszichiáterek csettintenének a nyelvükkel egy ilyen kis szaftos esetre. De engem hagyjanak ki az egészből. Engem kérem ijesztgetnek a Szidra-öbölből és az Árhivatalból, ijesztgetnek távoli lávaömléssel és közeli belvízzel, infarktussal és tetanuszoltással; de hogy még unatkozó belvárosi úriasszonyok kísértethistóriájával is ijesztgessenek, az már sok. Hagyjanak engemet élni, hadd nézzem a híradót, hiszen úgy hallom, megújult... Egyébként pislantson már a képernyőre, szerkesztő úr, s mondja meg, előmerészkedhetem-e már, nem fenyegetnek újabb Fabulandok?

— Még a monarchia idején történt, a múlt század végén, hogy kormánybizottságot küldtek egy távoli faluba, mert a lakosság sokat panaszkodott a rablók, zsiványok örökös támadásai miatt. A kormánybiztosok rendet csináltak, s amikor elmentek a faluból, meghagyták a bírónak: időnként tegyen jelentést az alispánnak a közrend állapotáról. Két hónap múlva küldte is a jelentést a bíró: „Mióta tekintetes uramék elmentek, falunkban zsiványok nem jártak."

— Van is kedvem a vicceihez! Egészen kivagyok, higgye el. Volt nekem egy hétvégém, szerkesztő úr! Szombat—vasárnapra vendéget kaptam, beszállásolt hozzám egy bájos hölgy és egy nagyon kedves úr, ültek a pamlagomon és nyitástól zárásig nézették velem a tévét, megjegyzéseket fűztek hozzá és vendégeket hívtak maguk mellé. (Az Airport című filmhez például egy pilótát és egy utaskísérőt. Ha történetesen krimi következett volna, akkor bizonyára egy betörőt meg a Gróf Arankát.) Nem vagyok belvárosi úrihölgy, szerkesztő úr, nem maszlagosodtam meg, tudom, hogy az a pamlag ott volt a stúdióban, de a tizedik-huszadik óra után úgy éreztem, mintha mindenki az én pamlagomon ülne már. A régi reklám azzal kecsegtetett (vagy fenyegetett inkább?), hogy a tévé a szobámba hozza a nagyvilágot. Nekem nagyon kicsi lakásom van, szerkesztő úr, a nagyvilág még csak elfér benne úgyahogy, de a tévéstúdió már nem... Most már érti, ugye, szerkesztő úr, miért húzódtam ide? Féltemben a fabulandos nőtől, meg az esetleges újabb hétvégi vendégektől. Na meg szégyenemben, hogy annyiszor el kellett mondani szegény szerkesztőknek tévében, rádióban, újságokban azt, hogy megújult a tévéhíradó. Ha nem mondják, magamtól sose jövök rá... Csak azt nem tudom, kimehetek-e már?

— Várjon, megyek inkább én is! Van ott egy lyuk még maga mellett? Aki bújt, bújt...

Radványi Barna

AVATOTT SÚGÓ

Róth és Nyilasi műtétje után

MEGSZILÁRDULT A VÁLOGATOTT GERINCE

BAKI BAKI HÁTÁN

A Vasárnapi Hírekben (*morvay*) elmélkedik a *Te már nagykisfiú vagy* című Coppola-filmről. Idézem egyik mondatát *„Az pedig kifejezetten éles szemre vall, hogy a revüszínésznőcske figuráját egy abszolút kezdőre bízta Coppola. Karen Black azóta fényes csillag lett.”*

A revüszínésznőcske figuráját csakugyan abszolút kezdőre — *Elisabeth Hartmanra* — bízta Coppola. Az pedig kifejezetten tompa szemre vall, hogy a kritikus nem ismerte föl Karen Blacket — *a könyvtárbéli titkárnőben.*

●

„Jelenet a Redl ezredes című alkotásból” — szól egy képaláírás a Magyar Hírlapban. A kép a címszereplőt és a rendezőt ábrázolja, egy jelenet *beállítása* közben. Egyébiránt a kép körüli cikk (szerző Érsek M. Zoltán) egyik alcíme (!): *„Képezni muszály?”* Így, kezicsókolom, elipszilonnal, mintha uszályról, nem pedig muszájról volna szó.

De mit várjunk újságíróktól és olvasószerkesztőktől, ha Kelemen Endrétől, az Iskolatelevízió főszerkesztőjétől azt halljuk: szükséges, hogy a gyermek „a megoldást *ki is vitelezze*”?

Hej-haj, édes anyanyelvünk, manapság nem annyira *téged* művelnek, mint inkább *veled* művel meglehetősen nagy sokaság csuda dolgokat…

●

Presszó-cégér a Stáhly utcában: *„Caffetiera”.*

A *caffettiera* magyarul: kávéfőző-gép, avagy kávéskancsó. A tulajdonos föltehetőleg a „caffetteria” szóra gondolt (a trattoria mintájára), de még ez is helytelen lett volna, tekintve, hogy ez a szó meg kávézóban fölszolgált étel-, illetve italárut jelent.

Summa summárum: az a legjobb, ha *Kávézó*-t írunk ki. Azt legalább senki emberfia nem fogja összetéveszteni egy kotyogóval, sem egy kuglóffal.

●

„Skandallum” — üti meg szememem egy különös szó a Rádió- és Televízió-Újság egyik műsorajánlatában.

Vajon nem skandalum-e a „skandallum”, két l-betűvel? Utóvégre tudtommal a botrány nem rokona a kandallónak.

●

Az Élet és Irodalom egyik glosszájából arról értesülök, hogy *„a biliárdban nincs lyuk”*, mert hogy az a bizonyos lyukas biliárd: *„Az a rex.”*

Mármost minek nevezzük a Nyugat-Európában is mind elterjedtebb amerikai biliárdot? Abban ugyanis, mit tesz isten, hat lyuk is van. Holott *nem* rex.

Gimes Júlia, a Magyar Hírlapban: „Sokat várnak a *génsebészettől* az orvostudományban és a gyógyításban, a mezőgazdaságban, a biológiai iparban és most már egy új területen is: a *kriminológiában.*”

Tekintve, hogy a világ valamennyi génsebésze együttvéve, de még akár a legmodernebb eszközökkel sem képes a bűnözés okait és megelőzésének, illetve megszüntetésének módozatait föltárni, gyanítom, hogy a szóban forgó „új terület” nem is annyira a kriminológia lesz, mint inkább a bűnüldözés tudománya, a ***kriminalisztika.***

●

Mondat a Petőfi Rádióból: „És most élvezzük együtt *Mozart eszdur kvartettjét, amelyet egy etüdjével együtt játszott újra lemezre Salzburg halhatatlanja.*”

Aki, gondolom, egyenest az új lemezfölvétel, illetve az újrajátszás kedvéért kelt ki sírjából 195 év után… Ezek után érdeklődéssel várhatjuk, vajon Bonn halhatatlanja mikor játssza újra lemezre Appassionátáját.

●

A Kossuth-adó sem maradt sokáig adós. Kifejezte ugyanis abbeli reményét, hogy „lovassportunk a jelenlegi lépésből át tud váltani, *ha nem is a vágtába, de legalább a galoppba”.*

Vagyis szerényen beérjük, ugye, vágta helyett a vágtával. Mindez pedig föltehetőleg nem a közeljövőben fog bekövetkezni, hanem nemsokára…

●

A dominó bosszúja című politikai krimi magyar fordításából: „A dédapám volt a leggazdagabb ember Atlantában, és a leggazdagabb maconi lányt vette feleségül. *Fiuk, Amos, a nagyapám felesége volt a leggazdagabb lány…*”

Íme, hogyan lehet valaki egyszerre nagypapa és nagymama, miközben egyidejűleg feleség és leány.

Ugyanebben a műben olvasható: „Mikor már majdnem besötétedett, *elállt a délutáni zápor, kiment a konyhába, és készített magának négy szendvicset.*”

Úgy látszik, a zápor nemcsak a lyukas pesti födémeken keresztül látogat a konyhákba. Meglepőbb, hogy vannak helyek, ahol mindjárt szendvicseket is készít magának.

●

Az utóbbi idők szépségdíjas sportriporteri mondata (elhangzott Gulyás László ajkáról), minden kommentár nélkül:

„A sportág történetében újabb fekete pontok dőltek meg.”

Tímár György

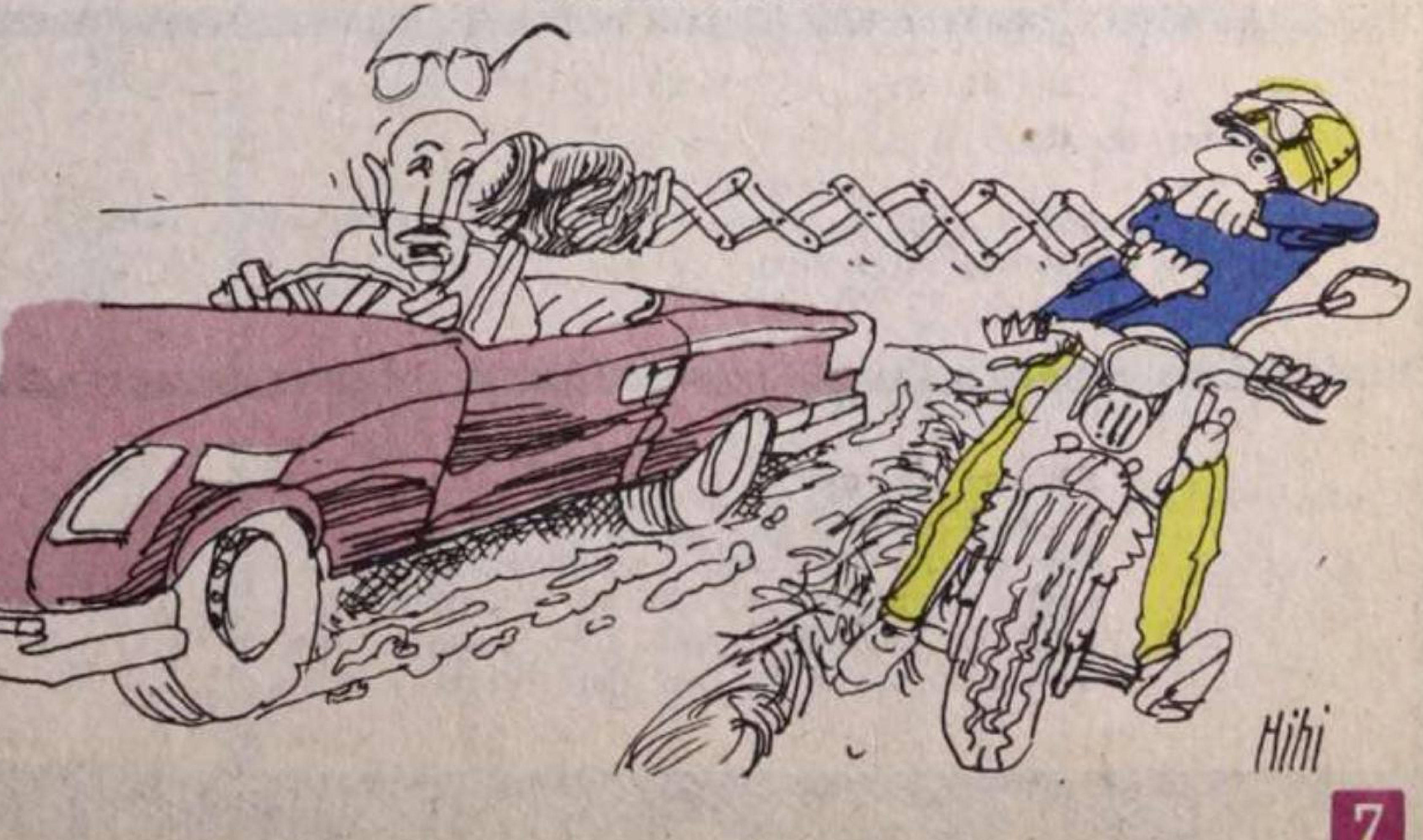
– Ez már a tavasz. Megjöttek az első sárkányrepülők.

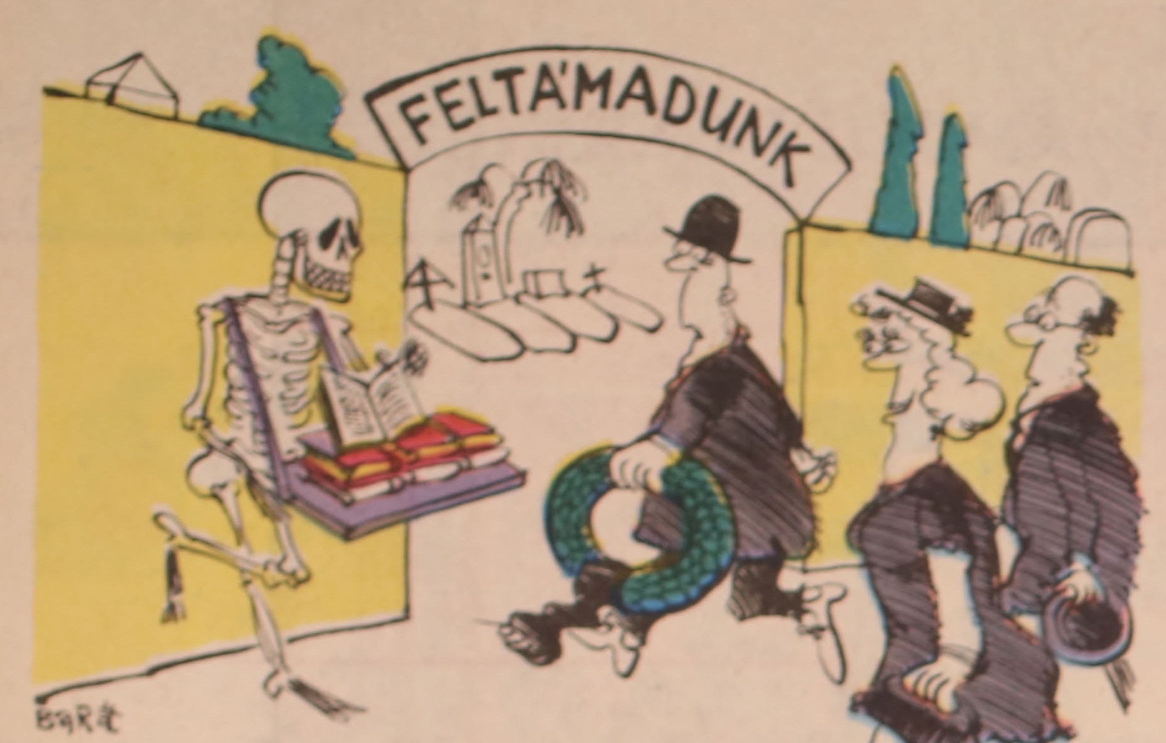

MAGYAR ARANY-BORJU

TAVASZI PÁRBAJ

Barát József:

– Posztumusz könyvemet szeretném kiadni és terjeszteni.

– Még nem tudom, de előtte sok-sok író-olvasó találkozót szerveznék.

Balázs-Piri Balázs:

– Néhány hézagpótló szakkönyvet.

Brenner György:

– Visszaemlékezéseimet a gazdag 70-es évekre.

Földi Iván:

– Butaságaink történetét, 41 kötetben.

Münz András:

– Az önéletrajzom első kötetét. Hatvan év múlva.

Lehoczki István:

– Négyhasábos totószelvényt, 600 ezer példányban.

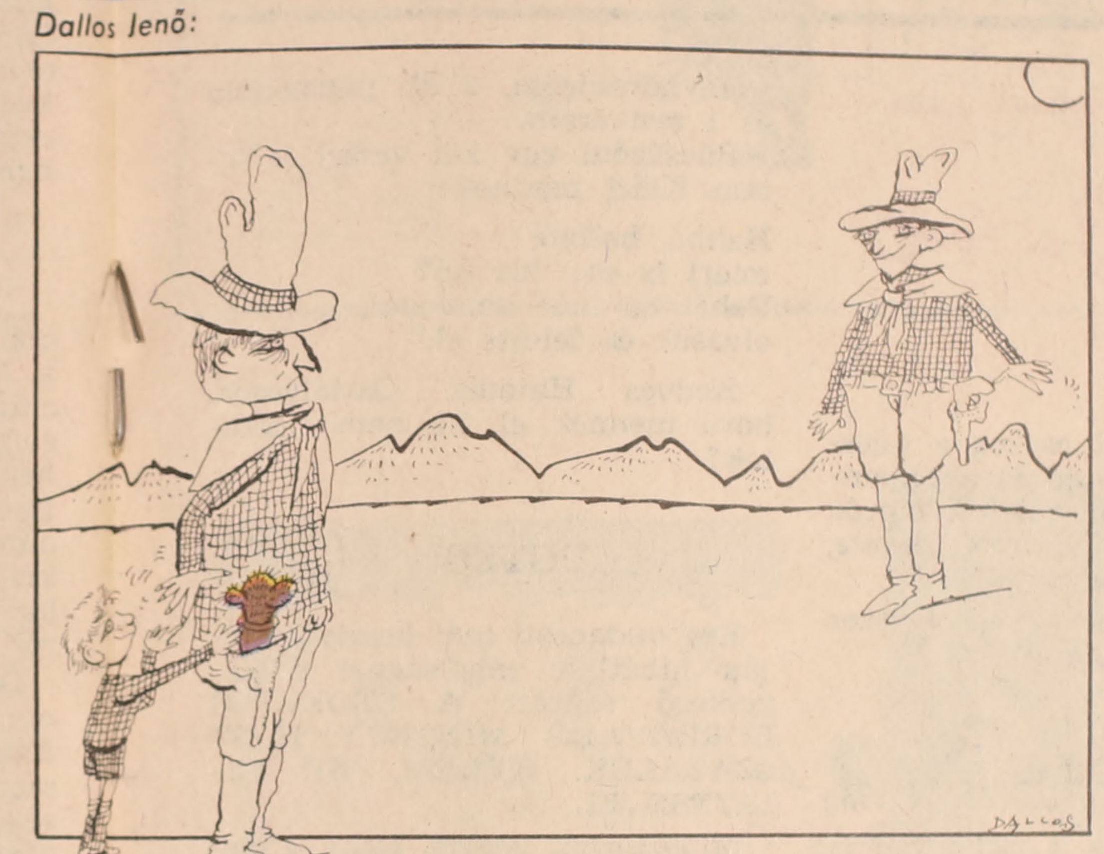
LUDAS FÓRUM

Tarnóc Márton, a Kiadói Főigazgatóság vezetője kérdi:

ÖNÖK MIT JELENTETNÉNEK MEG SAJÁT KIADÁSBAN?

Dallos Jenő:

– Mókás western címmel egy albumot.

Árkus József:

– Én a saját bevételeimet teszem közzé saját kiadásban. Sajnos pillanatok alatt elkapkodják!

Peterdi Pál:

– Papp Laci összes balhorgait bőrkötésben. Az egyes példányokat a szerző maga kézbesítené az általam megadott címeken.

Mikes György:

– Az Egyesült Államok egykori nagyjainak művészi arcképét, elegáns bankjegyeken.

Fülöp György:

– Az ifjúsági nyelv értelmező szótárát idősebbek részére.

Radványi Barna:

– Körülbelül a felét azoknak a könyveknek, amelyek – sajnos! – állami pénzen jelentek meg.

Szilágyi György:

Rendelkezem pénzzel a vállalkozáshoz,
egyszóval, a terhét elbírná a vállam,
de hogy maszek legyek, arra engem soha
nem tud rávenni a szoci'lista állam . . . !

Galambos Szilveszter:

– A szomszédom munkakönyvét. Olyan érdekes, nem lehet letenni.

Dunai Imre:

– Az állampolgárok számára is érthető jogszabálygyűjteményt.

Föld S. Péter:

– Ha rajtam múlna, semmit. Az állam kiadásait mindig jobban szerettem, mint a sajátjaimat.

Krenner István:

– Telefonkönyvet, melyben végre én is benne vagyok.

Hegedűs István:

– Fasori diákok köpéseit.

TOVÁBBÁ...

Varga László és Kalocsai Tibor (Miskolc, Korvin Ottó u. 19.) még mindig aktuális kérdése: *„Mi a véleményük a magyar csapat 3-0-ás győzelméről Brazília ellen?"*

Olé!

◆

Dr. Del Medico Imre, az egyetemes magyar sajtó állandó levelezője minket is megtisztelt egy érdekes kérdéssel: *„Miért irigykednek azok, akik nem akartak idegen nyelvet tanulni, azokra, akik megtanultak egy vagy több idegen nyelvet?*

Das wissen wir auch nicht.

We don't know.

◆

Arányi József (Keszthely) azt kérdezi, mi lesz a négyütemű Trabant új neve?

Alighanem Tra-tata-bant!

◆

Borsos Pálné (1188 Budapest, Táncsics Mihály u. 45/b) a következő kérdést szögezi mellünknek: *„Mi lenne az első gondolatuk, ha a fizetési borítékukban a megszokottnál jóval több pénzt találnának?"*

Az első gondolatunk ez lenne: „Na végre!"

Aztán a második is.

◆

Korbai Géza (1121 Bp. Eötvös út 43—45.) kérdése egyenesen a lényegre tapint: *„Mit kérdeznének Önök egy belső ellenőrtől?"*

Először is mindenesetre azt, ami bennünket már csak helyzetünknél fogva is a legjobban érdekel. Nevezetesen, hogy milyen ott bent? Aztán csevegőre fordítanánk a hangnemet és megkérdeznénk, ki volt a legérdekesebb belső ellen, akit valaha őriznie kellett?

◆

„Kíváncsi" jeligére várnak tőlünk választ a következő valóban súlyos probléma tárgyában: *„Ha Önök nőneműek lennének, vállalnák-e a csak „háztartásbeli" státuszt?"*

Kizárólag az államháztartásbelit. Minthogy ott nem lenne sok vetélytársnőnk, alighanem könnyebben érvényesülnénk.

◆

Gerec Imre külhoni olvasónk a csehszlovákiai Bidovcéből interpellál. Azt írja: *„Pár éve a tömegtájékoztatás naponta siratta szegény nyugati autóstársainkat, hogy kerékpárra, görkorcsolyára és a gazdagabbja szamárhátra kényszerült. Mi lett azóta velük?"*

Hogy adekvát válasszal szolgálhassunk, bővebb információra lenne szükségünk. Márminthogy kikkel mi lett? A tömegtájékoztatókkal, a szegény nyugati autóstársakkal, a kerékpárokkal, a görkorcsolyákkal, vagy a szamarakkal?

◆

Dr. Lipcsei István, orosházi levelezőnk problémája: *„Olvasva az ötvenes évek elejéről szóló memoárokat az emberben olyan érzés támad, hogy mindenki félt az éjszakai csengetéstől. Kérdésem: ha igaz, hogy mindenki félt, akkor ki csengetett?"*

Nincs ellentmondás. Hiszen gyakran azoknak is csengettek, akik csengettek.

◆

Bertalan István, szolnoki olvasónk kérdése módfelett időszerű: *„Önök mit kínálnának fel népgazdasági hasznosításra?"*

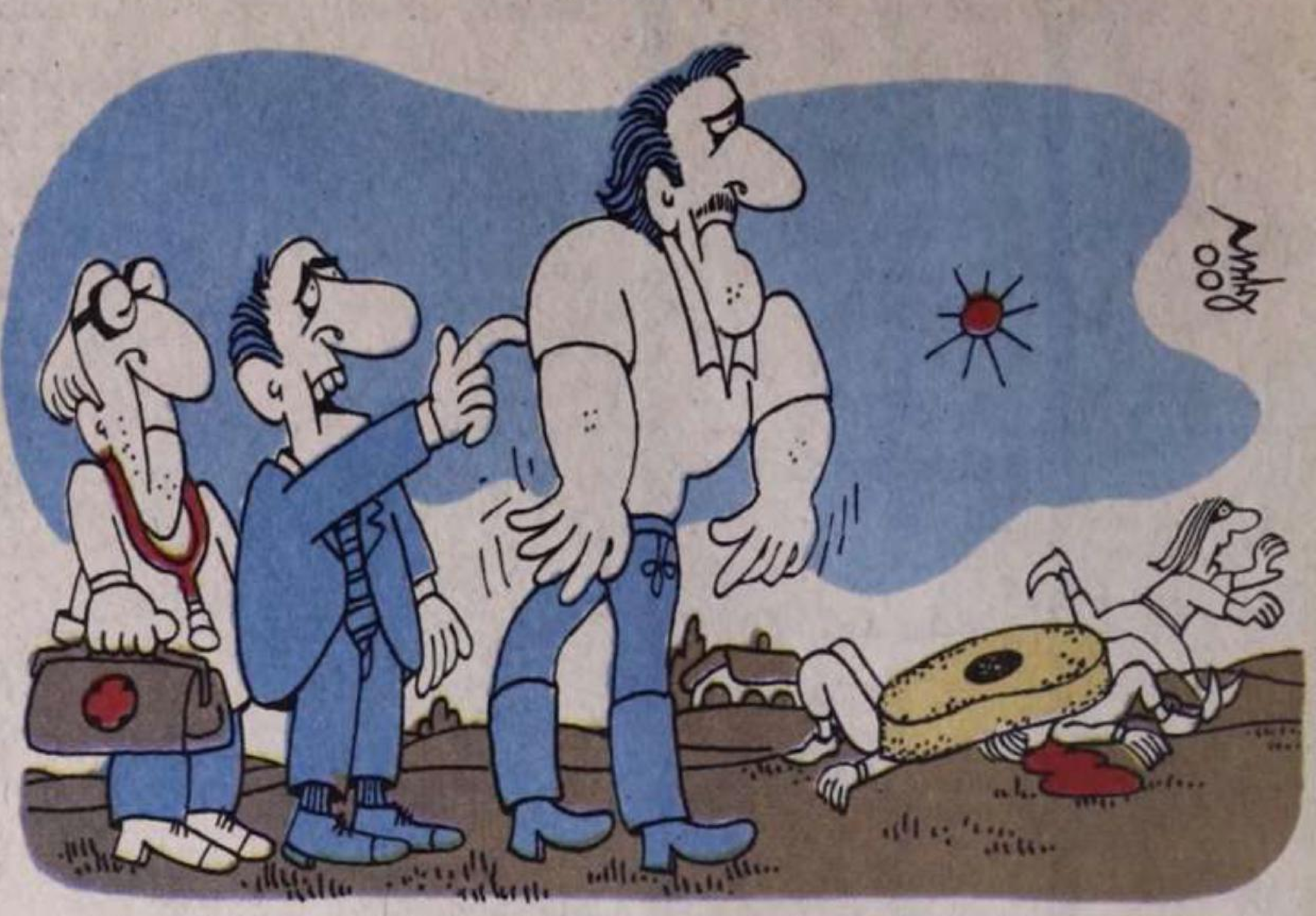
A dolgos jobb kezünket. És rögtön utána — gmk keretében — a dolgos balt is.

(peterdi)

– A vőlegényem nem ér rá a géemká miatt, de magnóra mondta a boldogító igent.

GYANÚS ESET

– Jöjjön csak doppingvizsgálatra, Toldikám!

Csak úgy firkálgatok

VONATON

Vonaton utaztunk a szigligeti Alkotóházba, a februári hóviharban és vonaton jöttünk vissza a márciusi hóviharban. Több írótárs, együtt. Szigligetnek nincs vasútállomása. A tapolcai vonatra szálltunk, Badacsonytördemic megállóig utaztunk rajta. Beültünk a tapolcai személy elsőosztályú fülkéjébe. Milyen volt? Rémületes volt. A rozoga ülésekből porfelhő csapott fel, amikor leültünk, a rugózást egy százéves dívány is szégyellte volna. Az ablakokon nem lehetett kilátni, dehát mit is nézne az ember egy hóviharon?

És ez az utazás mégis kellemes volt, szép volt, jó volt. Mert megjelent az ifjú kalauz. Pestről Tapolca felé Szabó István, tárnoki lakos. Tapolcáról Budapestre Bakó Sándor, budapesti lakos, vőlegény. Ennyit tudtunk meg róluk, meg azt, hogy kifogástalanul tiszta, rendes egyenruhában, udvariasan és mosolygósan, készségesen és barátságosan, kedvesen végezték munkájukat. Utasokat segítettek a fel- és leszállásban a havas, csúszós vonatlépcsőkön, bőröndöket adogattak fel, le, figyelmesen és türelmesen vártak az indításnál. Olyanok voltak, amilyennek lenni kell, és saját elmondásuk szerint nagyon szeretik a MÁV-ot és ezt a szolgálatot...

Amikor mi, írók, hatan magunkra maradtunk a fülkében, egyikünk azt mondta: írni kellene róluk. És a másik, hogy valami nagyon szépet és nagyot mondjon a MÁV-ról, körülnézett és megjegyezte: Mintha nem is volna olyan koszos ez a vonat...

ITT EMBEREK ÉL(HETNÉ)NEK

A mi postásunkat is elkapta az influenza. Kedves nyurga fiatalember helyettesítette. Kétségbeesetten állt meg a lépcsőházban, kereste a neveket a postaládákon, de nem találta. Mert a lépcsőházunk világítása pocsék, az ütöttkopott egyen-postaládákról már régen lekoptak a feliratok, leszakadoztak a névjegyek. A régi postásbácsink kívülről tudja, hogy hol laknak Kovácsék, hogy a Horváthék névtábláján Gyarmati szerepel, hogy Tódor úr a Kissék al-

bérlője... De hogyan ismerné ki magát az új fiú ebben a labirintusban. Szegény lerakta a leveleket, képeslapokat, újságokat, hivatalos iratokat egymás mellé a mocskos kőre és kis zseblámpájával körbevilágítva próbálta valamennyi papírost a megfelelő helyre juttatni. A ház lakói körbeállták, lelkesen segítettek. Így is eltartott egy jó órát, amíg a mi házunkkal végzett. Azután elindult a következő bérház felé, ahol nem lehet sokkal jobb a helyzet.

Csak úgy eltöprengek: miért nem lehet egy lépcsőházban jó a világítás? Miért nem lehet minden postaládán jól olvashatóan a név? Egyáltalán: miért nem lehet minden jó, helyes, rendes, tisztességes, olyan, amilyennek lennie kell. Miért csurog a tejeszacskó, miért szakad le a patentkapocs a vadonatúj kabátról, miért kőkemény a friss zsemle, miért, miért, miért...???

Holott az ember csak egyszer él. És jól is élhetne.

LEVELEK

Az elmúlt héten a szokottnál is több levelet kaptam, méghozzá igen kedves leveleket, Pécsről, Mohácsról, Budapestről, Szegedről. Valamennyien azt írják, nem kell törődni a névtelen piszkálódó levelekkel. (No, azért egy ilyet kaptam ezen a héten is, a levélíró nem átallotta Hunyady Mátyásnak nevezni magát, így, y-nal hódmezővásárhelyi keletbélyegzővel. Közölte, hogy akárhogy ugrálnak a nők, ő marad a felsőbbrendű ember. Hadd maradjon. (De a kedves levelek közül is hadd említsek két különösen kedveset. Az egyik levélíró, miután barátságáról és szeretetéről biztosított és kellemes húsvétot kívánt és üdvözölt, úgy érezte, mindez még nem elég, és hozzáírta: „És jó napot kívánok." Köszönöm. Jó napom volt.

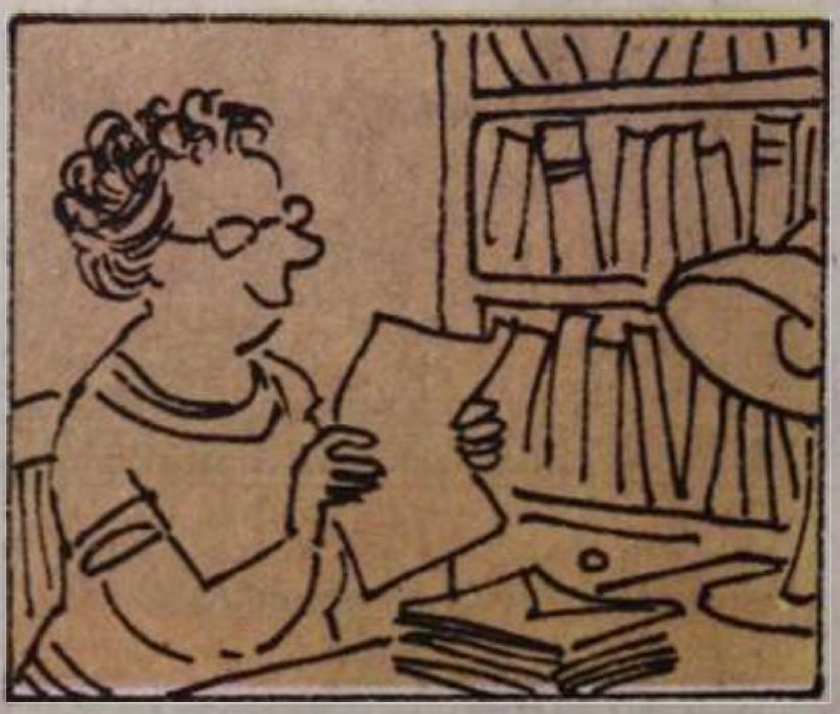
A másik levél írója általános iskolás kisdiák, rajzvezető, megírja, hogy Saint-Exupéry könyvei mellett az enyémeket szereti, és meghív a márciusi rajzgyűlésre. A szívetmelengető, kedves levelet így fejezi be:

„Hogy rólam beszéljek, szeretem a zenét, az állatokat, van 5 darab ékszerteknősöm, 2 darab aranyhörcsögöm, 2 db papagájom és 1 testvérem.

Búcsúzóul egy kis verset is írtam Klári néninek:

Halihó, halihó,
miért is esel kis hó?
Dehát ha már nem esel,
olvasok és felejts el."

Kedves Hatodik Osztályosok, hová mennék el, ha nem Hozzátok?

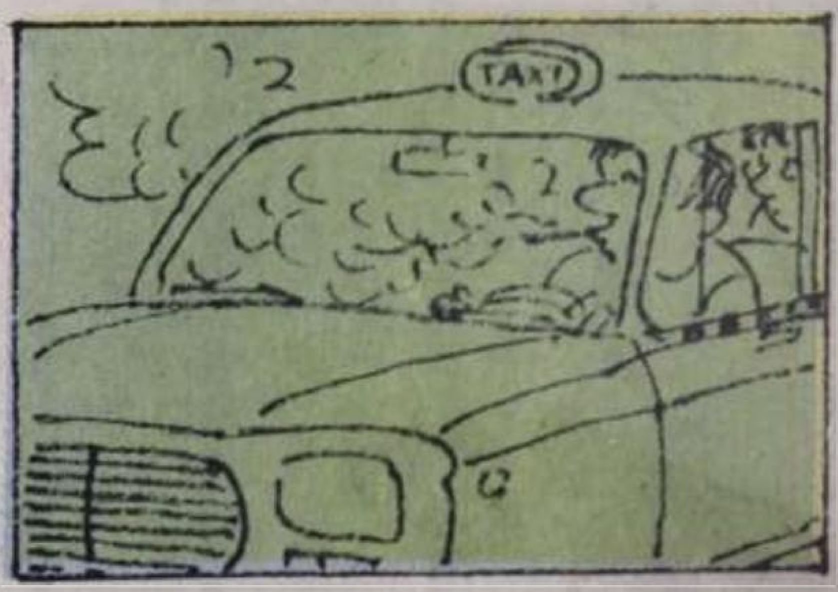

ÜGYES

Egy budapesti taxi kesztyűtartóján hibátlan angolsággal a következő felirat: A SZOKÁSOS BORRAVALÓ MINTEGY HÚSZ SZÁZALÉK. KÉREM, NE FELEJTSE EL.

Miheztartás végett. Hogy a devizás utas megtudja, mi illik.

Amíg merengve olvasom a feliratot, a sofőr cigarettára gyújt, de nem kérdezi meg, hogy zavar-e. Talán azért nem, mert ebben a kocsiban, csak az utast oktatják jó modorra, vagy mert nem néz ki belőlem se dollárt, se húsz százalékot.

VÉRFAGYASZTÓ

Aki elmesélte pedagógus, a Vizafogó lakótelepen él. Szomszédja újgazdag, színes tévével, videóval, japán autóval, nyaralóval, vitorlással, feleséggel, gyerekkel, kutyával.

Egyik nap, sétából hazajövet a kiskutya egyenesen a szemétledobóhoz rohant. Mire gazdika imígy rendelte vissza

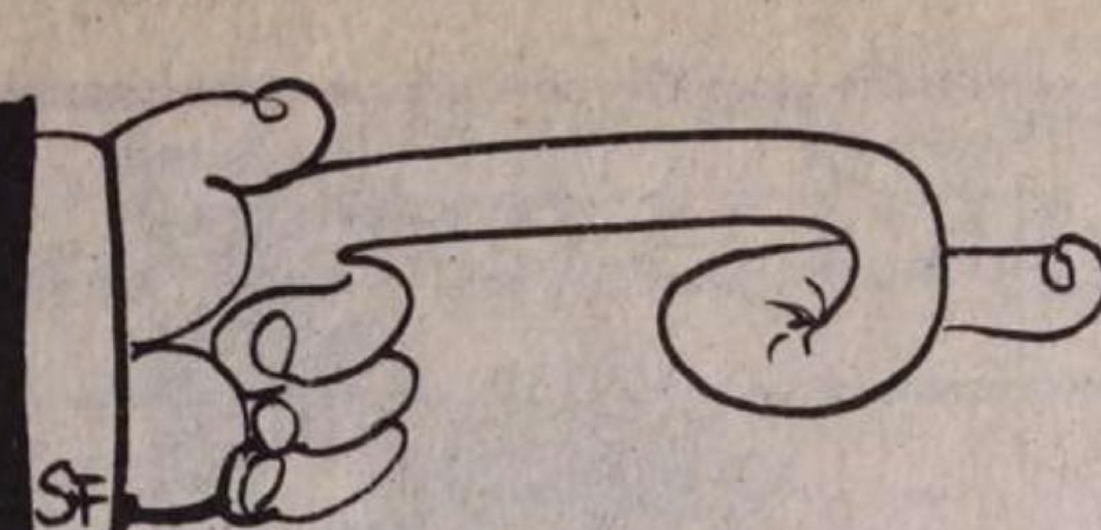
— Ne kotorássz, Samu. Nem vagy te nyugdíjas.

Gazdika ma még csak negyven éves. De egyszer nyugdíjas lesz. Ha megéri.

Fehér Klára

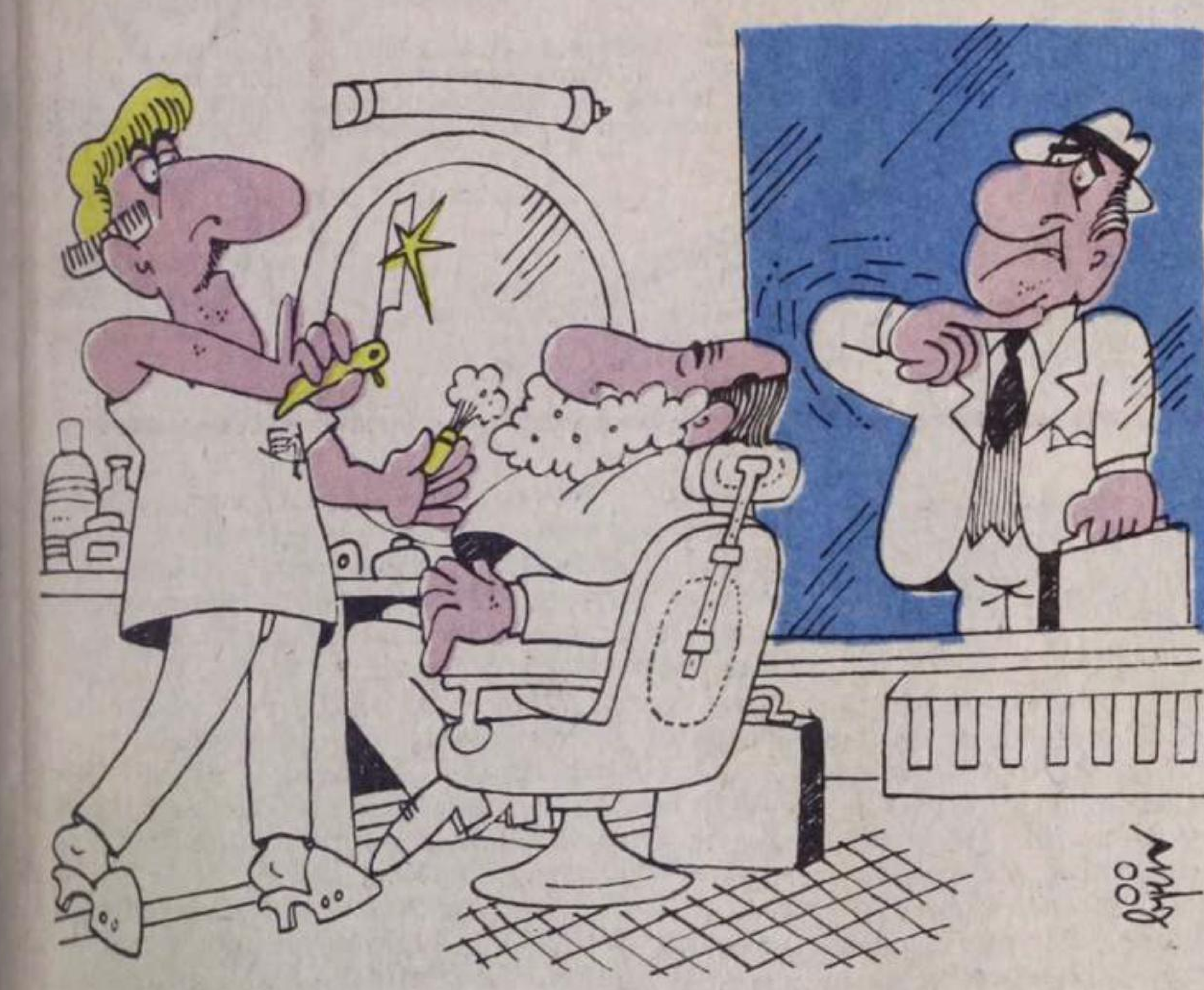
JEL

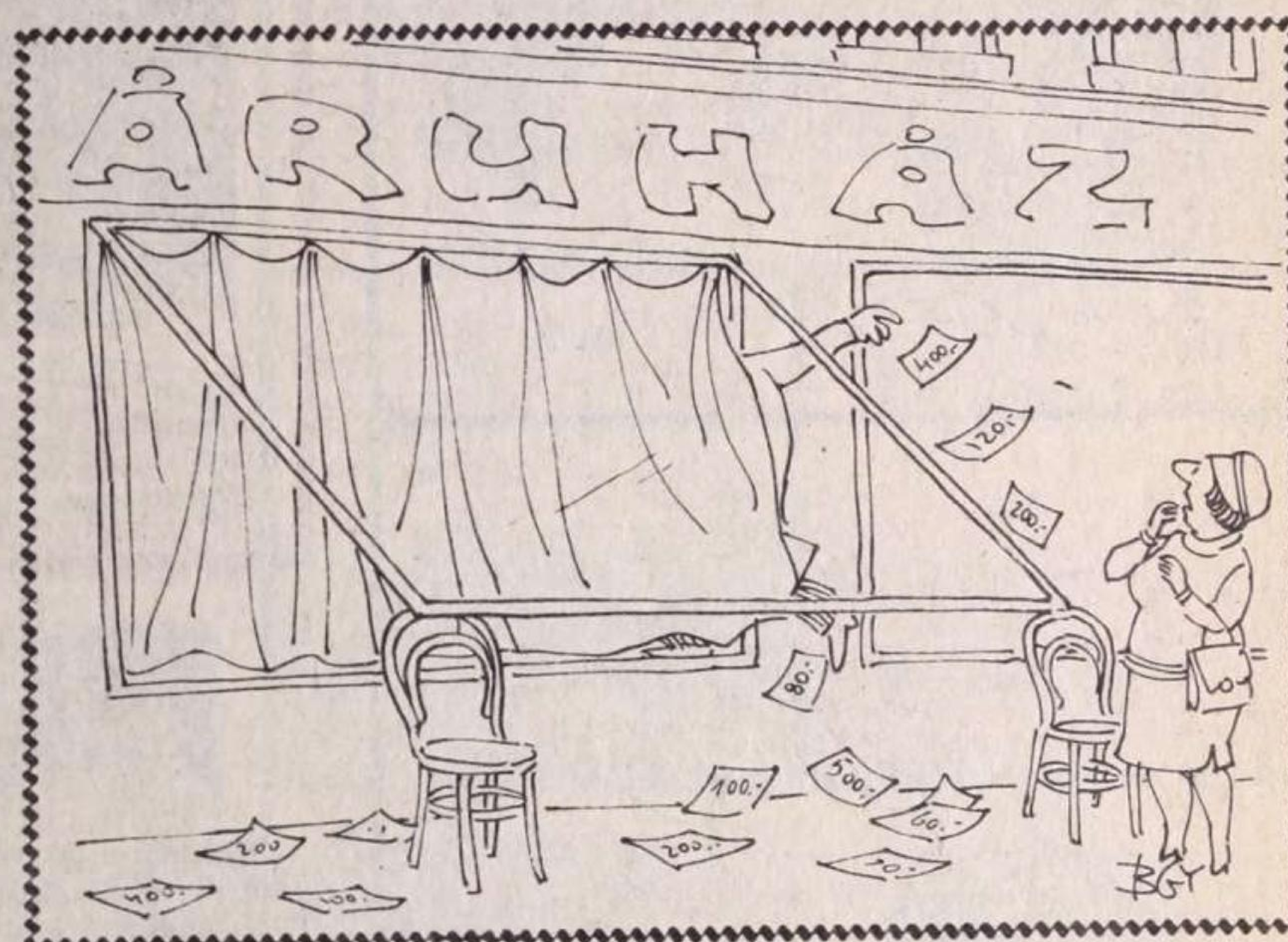
SAJDIK, LEHOCZKI, HEGEDÜS, BALÁZS-PIRI, BRENNER, DALLOS, FÜLÖP

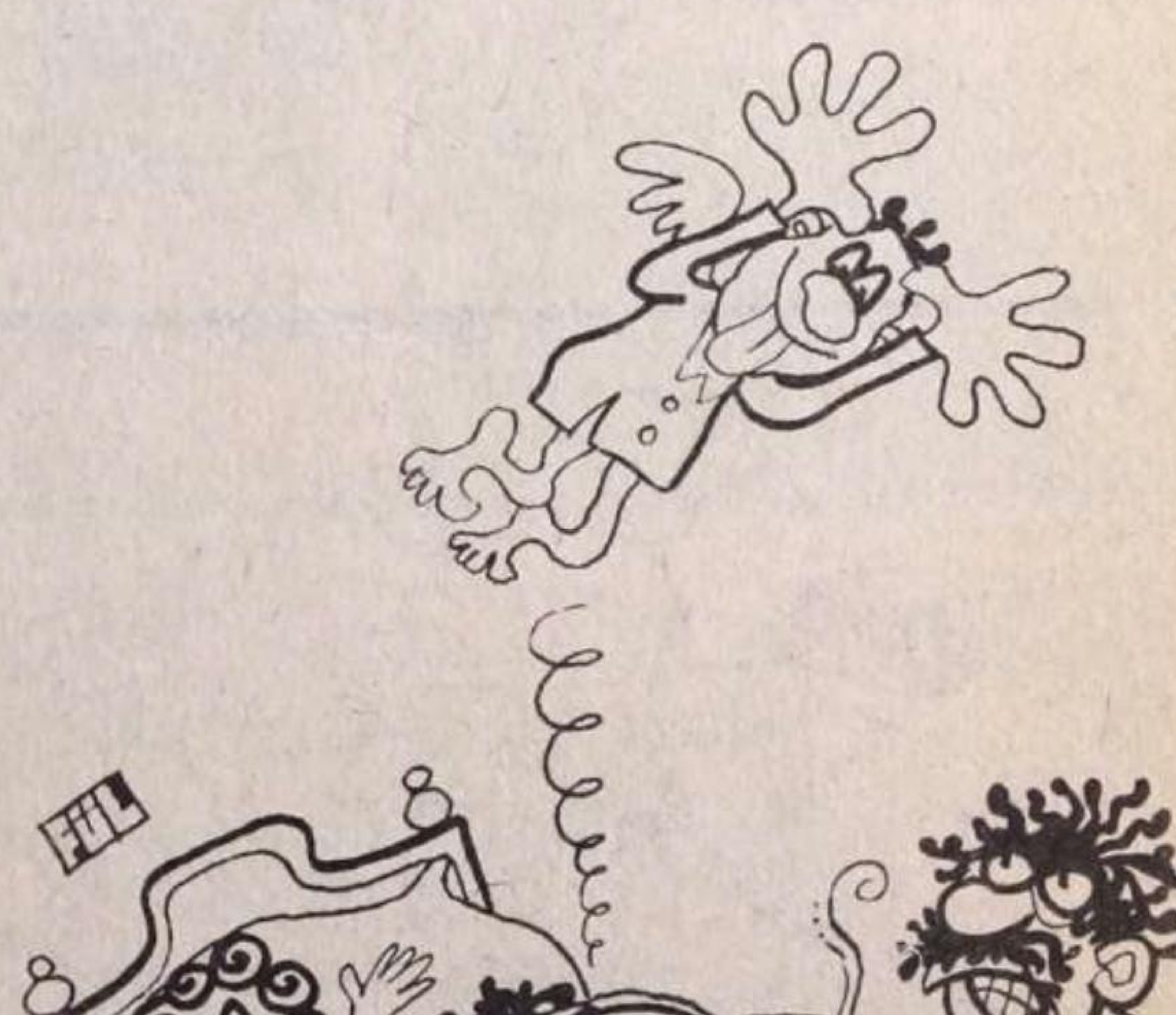

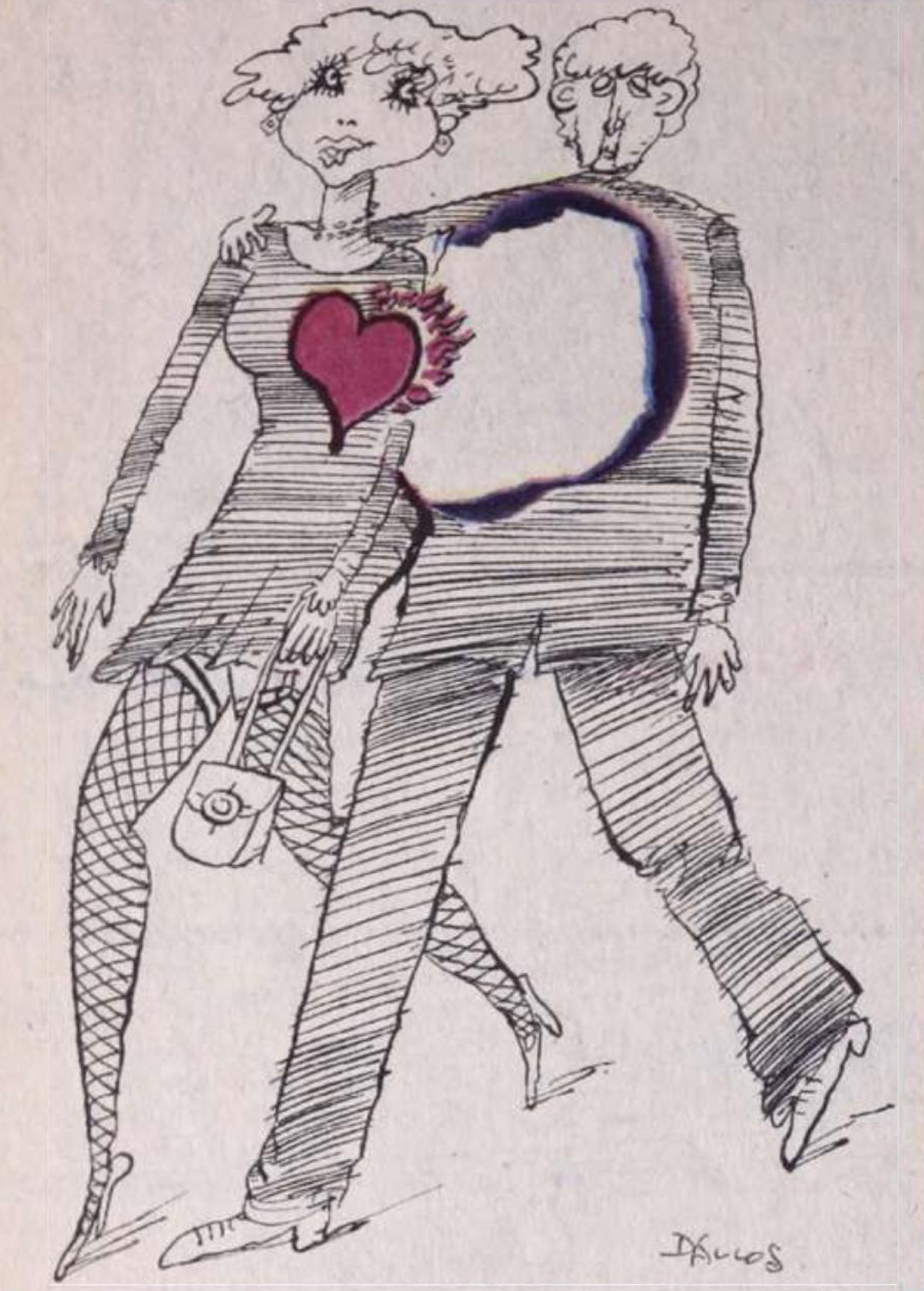

DALLOS JENŐ:

TAVASZ

SZENVEDÉLY

– Kiskegyed nagyon zárkózott...

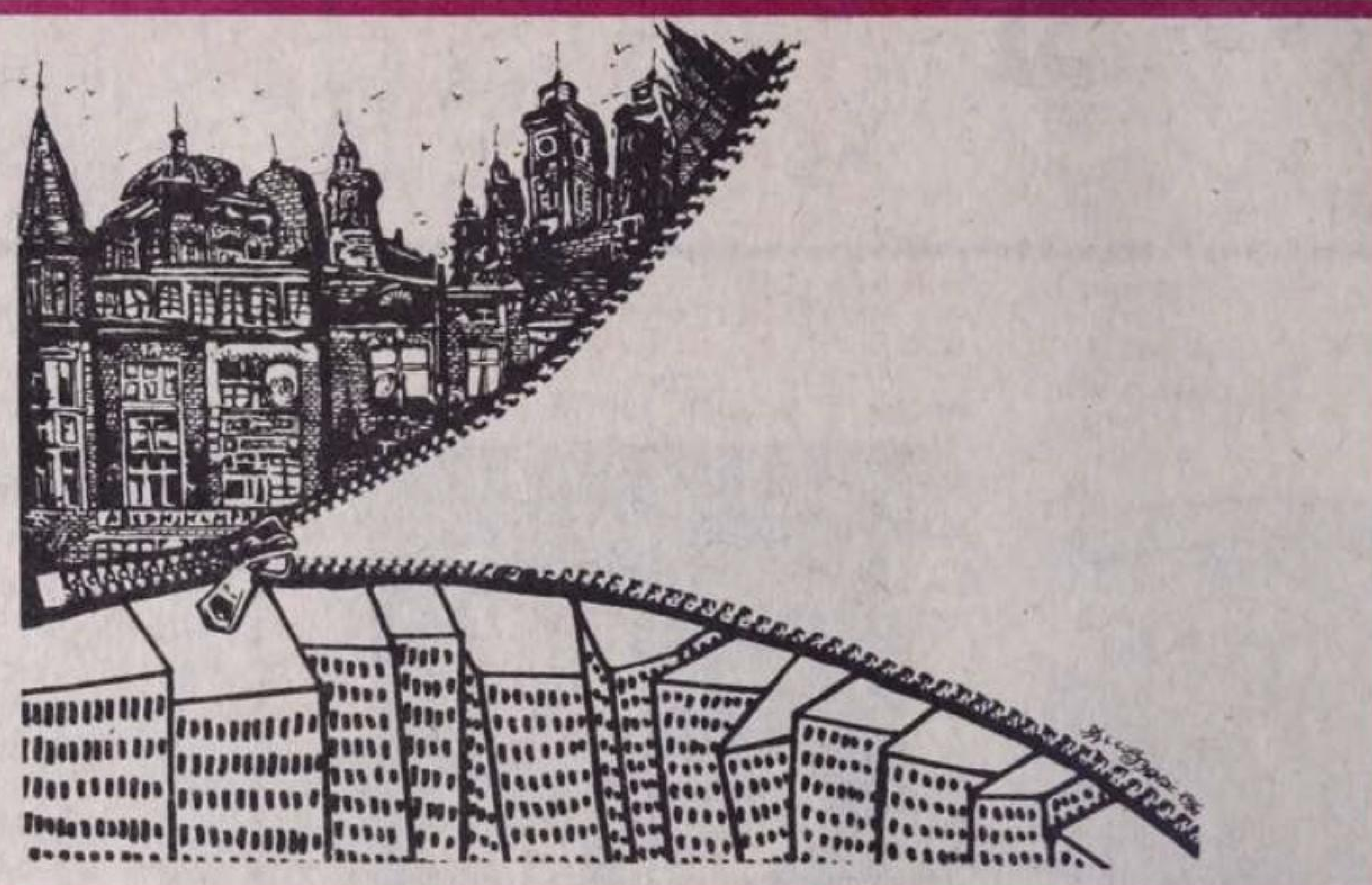
AGYALÁGYULT

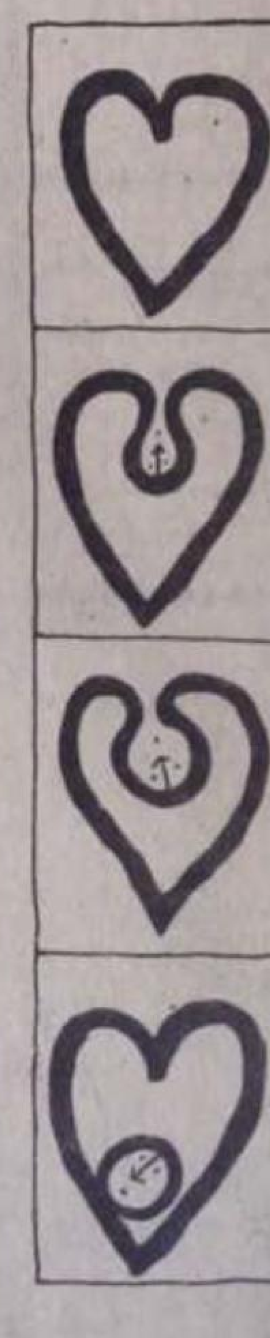

A Bécsi Collegium Hungaricum rendezésében Dallos Jenő, Hegedűs István, Sajdik Ferenc és Tettamanti Béla karikatúráiból nagy sikerű kiállítást rendeztek az oberschützeni kultúrcentrumban.

FÉLELEM

Tudományos felmérést böngészek. Megtudom belőle, hogy Békés megyében tavaly majdnem háromezer ovist kérdeztek meg, hogy fél-e valamitől. Csaknem minden másodikról kiderült, hogy igen, fél. Fél a sötétségtől, fél az egyedülléttől, fél minden idegentől és így tovább. Akadt olyan apróság, aki a kistestvérétől félt, mert anyu őt jobban szereti. Felhőtől rettegett a másik, hátha egyszer ráesik a házukra. A harmadik az alvástól félt, mert mi lesz, ha amíg ő alszik, nem várják meg az ébredését, elszöknek a játékai...

Fölajzva láttam hozzá, hogy én is csináljak egy tudományos felmérést a félelemről. Arról, hogy mitől félnek a felnőttek. Sajnos, idő és apparátus hiányában szűkebbre kellett vonnom a megkérdezettek körét, mint a békésiek, én csak négy ismerősömtől érdeklődtem, a Szemere utca 121-ben. Kiderült, valamennyien félnek. Sok mindentől. Persze főleg háborútól, betegségtől, inflációtól, családi bajtól, házfelügyelőtől... Így hát az alábbiakban csak azt bocsájtom a nyilvánosság elé, hogy a fenti, elemi erejű veszedelmeken kívül mitől tart a legjobban.

G. János, okleveles konyhakertész: Én leginkább a tudományos felmérésektől rettegek. Azokból születnek olyan rémségek, mint a magyarországi átlagcsalád modellje. Képzeld, apa, anya, egy egész gyerek és egy fél gyerek. Hogyan félgyerek, szegényke? Keresztben? Hosszában? Átlósan?... És még egy lidérc: én a hivatalos átlagnál több féldecit fogyasztok. Hátha ezekkel a felesekkel éppen azokat a félgyerekeket rövidítem meg...

L. Mónika, pedi- és manikűrös: A rádió reggeli hírei! Azok totál kicsinálják az idegemet. Robbantások, gyilkosságok, földrengés, árvíz, erdőtűz, emberrablás, tájfunok, ciklonok... Mondja meg, miért kell nekem teljesen kiborulva kezdenem a napot?... Igaz, hogy ezeket a szörnyűségeket bemondják délben is, de az egészen más tészta. Délben az embert nem töri ki miattuk a frász, mert már tud róluk. Sokkal kevesebb kedves vendégnek vágnék be, ha a reggeli híreket csak délben mondaná be a rádió, amikor az ember már tud róluk... Ez volna logikus, nem?

B. Barnabás, hetvenéves kisnyugdíjas: Nevetni fogsz, én legeslegjobban az igekötőktől félek. Összezavarodnak a fejemben. Itt van például a „le" meg a „fel". Már nem tudom, hogy melyik mit jelent. Felemelték a nyugdíjamat. Ebből az következne, hogy javult az életszínvonalam. De ha bekalkulálom, illetve kikalkulálom, hogy egyidejűleg mennyit mentek fel az élelmiszerárak, a tévé-díj, a gyógyszerek ára, mennyivel drágábbak lettek a gyermekjátékok, amiket az unokámnak kell megvennem, akkor úgy látszik, mintha leemelték volna a nyugdíjamat... Vagy itt van a tetanusz. Először azt mondták, hogy az öregek beoltása — kötelező. Rögtön elterjedt, hogy pontatlan az igekötő használata, nem beoltásról, hanem kioltásról van szó, mert túl sokan vagyunk. Butaság, hamar meg is nyugtattak, hogy nem kötelező, és aki bemegy, az kijön. Vagy fordítva?

H. Szaniszló, szerződéses vendéglátóipari bérlő: Nem tudom, vannak macerák, kedvezménymegvonások, raplis ellenőrök, pályázatismétlések, aki ijedős természet, ne vállalja. A fő, hogy az ember mindenkor, precízen számoljon. Ezért én is csak egytől félek: fűtől és fától. De ettől az egytől — nagyon!

Tudományos felmérésem alapján állíthatom, hogy nálunk minden ember mástól fél.

Főleg egymástól.

Kürti András

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: A Ludas Matyi 1945-től 1955-ig megjelent számait, egyenként is; — Jó állapotban levő, dupla kerekű, összecsukható angol sportbabakocsit; — Papagájokról szóló kézikönyveket; — Zalatnay Sarolta: Nem vagyok én apáca c. könyvét; — Fából vagy vasból való könyvállványt vagy könyvespolcot.

KÍNÁLNAK: Kétszemélyes túrasátrat; — Abul A' La Maudoudi: Megismerni az Iszlámot, Sayyed Kotb: Mérföldkövek az Iszlám útján, Korán, sci-fi könyveket és antológiákat, valamint a Kochen und Küche, Music, Bravo és Tuttó magazinok egyes számait; — 1 db 23 kg-os gázpalackot, használt radiátorokat; — 20 db külföldi címkés italosüveget, több száz db árucímkét, fekete hosszú bőrkabátot, szovjet kézi barkácskészletet, kovácsoltvas kislámpát.

CSERÉLNEK: Kétszemélyes túrasátrat és Fischer teniszütőt könnyű, vízhatlan hálózsákokra; — Garanciális Aiwa 220 Z decket, SM 250 erősítőt és DC 2050 hangfalpárt, hordozható rádiómagnóra; — Átalakítás előtti perzsabundát és egyéb szőrmeféléket fekete-fehér televízióra; — Amerikai divatkatalógusokat 5 éves kislányra való jó állapotban levő orkán felsőruháért és hócsizmáért; — Francia—magyar és magyar—francia szótárt, bolgár—magyar, magyar—bolgár szótárra; — Ludas Matyi, Füles, Ország Világ, Képes Újság, Magyarország 1978—1985 teljes évfolyamokat, Zuhause 1981—1983 közötti 20 példányát, Lakáskultúra 1966—80; IPM 1983—1985, Tükör 1974—1976, Rakéta 1977, 78 egyes számait 1980 teljes évfolyamát Tv-re, rádióra, magnóra, írógépre, egyéb műszaki cikkekre; — Új fekete motoros műbőrdzsekit (3-as méret) és vadonatúj férfi kertésznadrágot (NSZK, fehér, 44-es méretű) bármilyen bukósisakra; — 6 db Rejtő-könyvet lovakat ábrázoló óriásposzterre; — Angol nyelvű Beatles könyveket, posztereket Beatles lemezekre; — Minicalor és egy 10 000 kcal teljesítményű olajkályhát, Orion 60 tip. tévét, Pacsirta rádiót és 25 m tv-antenna kábelt 5—6000 kcal telj. olajkályhára (esetleg néhány csővel) és kb. 80 m 2 cm körüli átmérőjű minimum 1,5 m hosszú alumínium csövekre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

EPER ÉS KÉP

A márciusnak mindig megvoltak a maga csodái. Miket művelt a mosti március is... Húsvét hetében kaptam a piacon paradicsomot, paprikát, és érett, illatos epret — olcsón. Amire még nem volt példa! Húsvét hetében nem kaptam viszont húsvéti képeslapot, se Pesten, se Budán, se boltban, se postán, se nyuszist, se tojásosat, se cifra-szépet, se szegényes-olcsót. Amire még nem volt példa!

Kicsit későn jutott eszembe a megoldás: országszerte szétszórt szeretteimnek egy szem szamócával kívánhattam volna eperteljes ünnepeket.

Aztán megjött a magyarázat is: április elsejei tréfaként egy forinttal megemelték a képeslapok árát. Hát ezért volt a szűkösség: nem akarták, hogy nagy mohóságunkban kilószámra vegyük az anzikszkártyát, s még karácsonykor is olcsó húsvéti lapon köszöntsük kedveseinket. **(R)**

TÜCSÖK és BOGÁR

ÓRIÁS

poszter

Méret: 345×240 km

Fogy. ár: 980 Ft

Tényleg nem kicsi!

(Beküldte Tiszaszegi Csilla, kiszombori olvasónk)

Egy órával előreigazítják az órát

Hétfőtől nyári időszámítás

Húsvét hétfőtől korábban kelünk és korábban ér véget számunkra a nap egy órával. Március 31-én hajnalban életbe lép a nyári időszámí- latnál 31-én hajnali két órakor egy apró mozdulattal előrepörgetik a speciális automatikus magnetofon szalagját, s így a másodperc to-

A Népszava az idén nemcsak az órát, de a naptárt is előbbre állította. A nyári időszámítás ugyanis, mint tudjuk, 30-án, vasárnap startolt.

(Beküldte: Győrfi Tibor, Budapest)

ciójára. Csak minden harmadik diáklány ment bele ilyen nyomás nélküli kapcsolatba. A legtöbb diáklány azonban az oktató

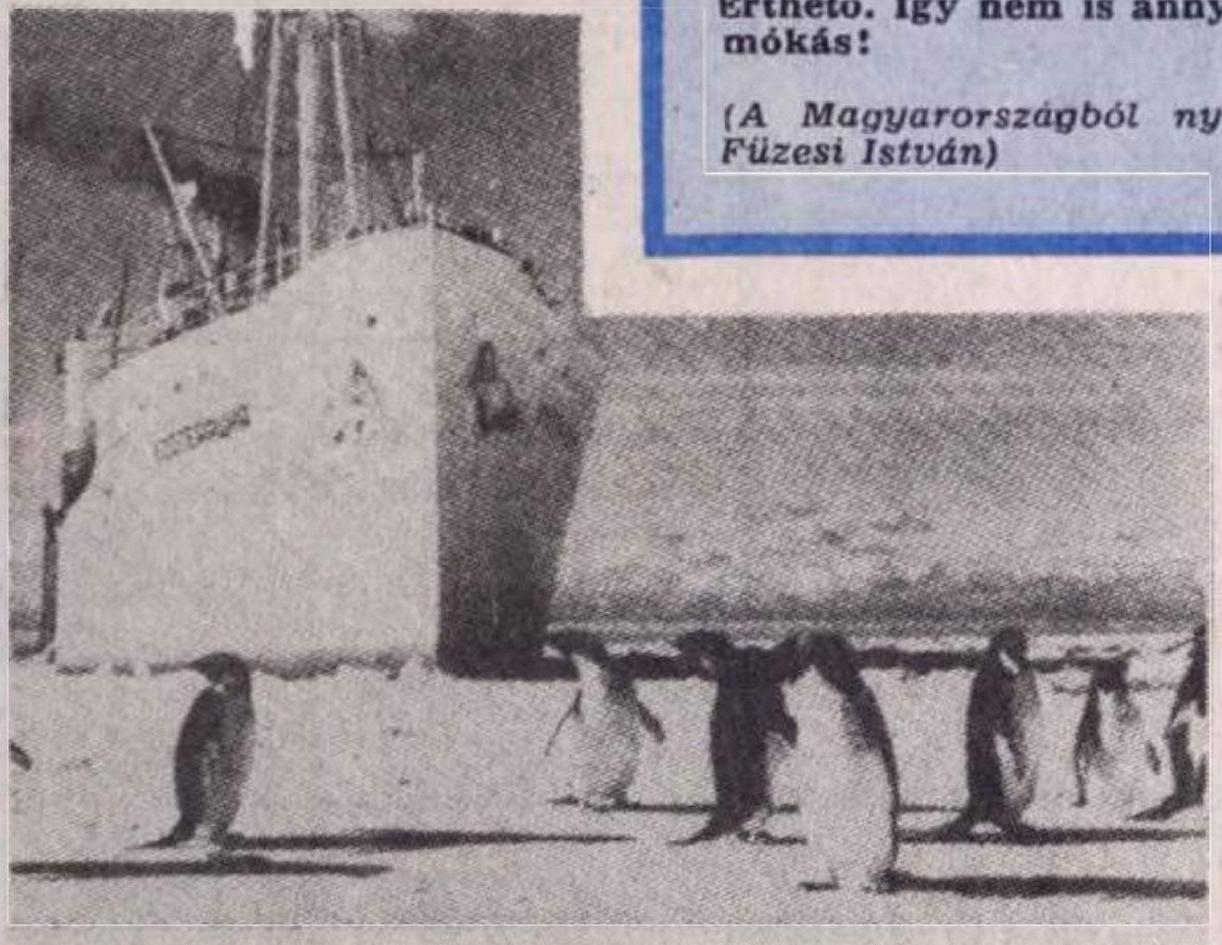
Érthető. Így nem is annyira mókás!

(A Magyarországból nyírta Füzesi István)

Ket jól főző szakács lakodalmi főzést vállal, esetleg zenekar is lehet. Érdeklődni:

Borjúpörkölt nokedlivel és bigbanddel!

(A Délmagyarországban lelte Dezső Ilona, szegedi olvasónk)

A Kooperacija nevű szovjet hajó a Mirnij kutatóállomásra hozza a váltószemélyzetet.

Okos. A pingvinekből álló váltószemélyzet bizonyára jobban bírja a klímát!

(A Népszabadságban fedezte fel Bányai Péter)

Kerekes volt az ítélet-végrehajtó. Nagy nyugalommal a balra mozduló Bodnár mellett laposan a jobb alsó sarokba lőtte a labdát (1-0). Két perc múlva újra a gólszerzőt ünnepelték, igaz, ehhez kellett a pécsi Kónya gyermeteg hibája is. Kerekes ugyanis Kónya rossz átadását szerezte meg, és a változatosság kedvéért ezúttal a jobb alsó sarokba lőtte a labdát (2-0).

A második félidőben lefékezett a

Kár, hogy a kapunak nem volt még egy jobb alsó sarka. A harmadikat bizonyára oda lőtte volna Kerekes. A változatosság kedvéért.

(A Népszabadságban lelete Géczi Béla, kazincbarcikai olvasónk)

Sajnos...

M. S. Mosonmagyaróvár — „Istennek és lumbágómnak hála, már egy ideje nappal is pizsamát viselek, így most több időm jut elmélkedni" írja, majd mellékel három, „lazább" műfajú versikét. Költeményeit elolvastuk és mihamarabbi gyors gyógyulást kívánunk.

V. Gy. Budapest — A munka- és ünnepnapokról szóló strófáit eltettük jobb napokra...

P. B. Pája — Büszkeséggel vegyes áhítattal olvastuk verseit. Ön az első költő az országban, aki leírta a következő sorkat: Zúgó szélben leng a gatya, / jó újság a Ludas Matyi.

N. L. Szombathely — Részlet egy iskolai dolgozatból alcímű, a farsanggal foglalkozó írása iskolai dolgozatnak kiváló. Van benne humor, bár feltehetőleg osztálytársainak jobban tetszik, mint ahogyan azt a mi olvasóink élvezni tudnák.

F. I. Hernád — Ikertörténetei ikertanulságul szolgálnak: egyik iker olyan mint a másik, legfeljebb abban különböznek egymástól, hogy esetenként egészen mások.

Gy. Z. Budapest — Nagyszámú rigmusainak csupán két gyöngyszemét idézzük: „Szomorkodik Tamara / Elveszett a tehene", vagy „Híres szovjet város Tula / Ott nyaral majd Szabó András"

S. F. Dunaújváros — Bökijei bökődik a közölhetőség határát, ha továbbra is szorgalmasan bök, mások is megismerkedhetnek kétsorosaival. Két legjobban tetsző bökijét előlegként közkinccsé tesszük. Magyar reklám: „Két dús kebel közt apró hiánycikk / Ne keresd, csak az ötlet hiányzik". Improduktív megbízatás: „Tükörbe nézve senkit se látott / Önmaga helyett egy hangfal állt ott.

M. T. Bonyhád — „Amennyiben nevetségesen használhatatlanok a beküldött dolgok, ne pellengérezzenek ki, legalább az önbecsülésem megmaradjon." Megmaradt. Mind monogramját, mind lakóhelyét megváltoztattuk.

efespé

SÚLYEMELŐ HÁZFELÜGYELŐ

Házunk kapujának üvege kitört. Házfelügyelőnk azonnal telefonált az Állami Biztosító üveges részlegéhez, hogy intézkedjenek, végezzék el a munkát. Válaszuk a következő volt: Hozza be a kaput! Mivel házfelügyelőnönk nem erőművész, így kapunkon azóta a lakókon kívül a szél is kibejár.

Rákos Edit
Budapest

CSODA

című rejtvényünk megfejtése:

— Tegye el, ez csodatevő pénz! Már önnek is visszaadta a látását.

200—200 forintot nyert:

ifj. Kemény Imre, Budapest, Gabona u. 8., 1077

Lévai Istvánné, Nyárlőrinc, Kossuth u. 6., 6032
Dudás István, Szerencs, Hegy u. 6/B., 3900

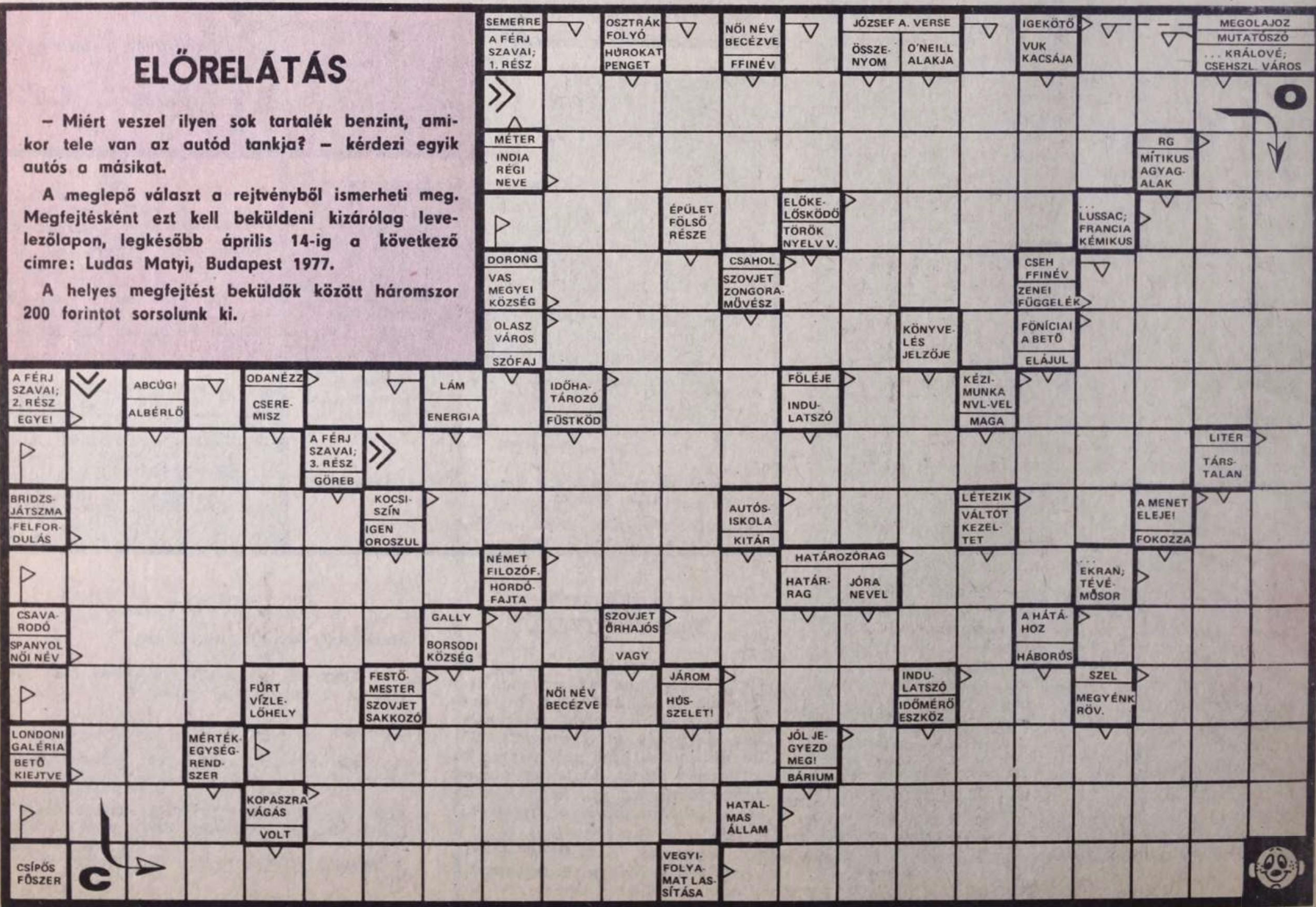
A nyereményeket postán küldjük el.

ELŐRELÁTÁS

– Miért veszel ilyen sok tartalék benzint, amikor tele van az autód tankja? – kérdezi egyik autós a másikat.

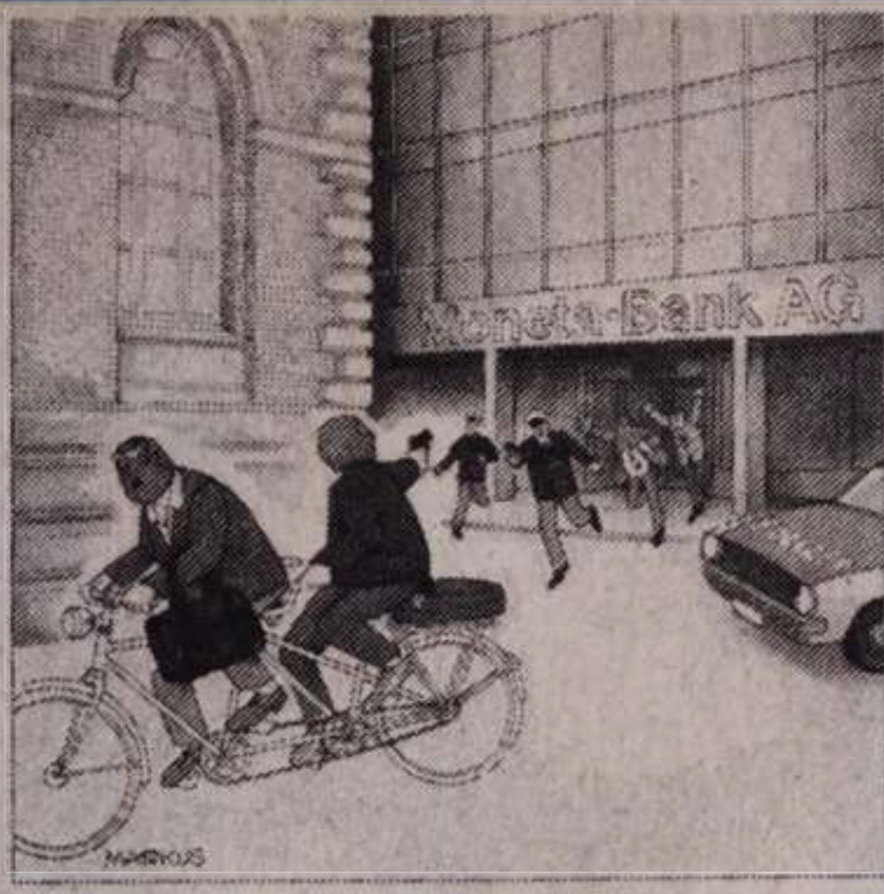
A meglepő választ a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb április 14-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

MARKUS RAJZAI A STERNBŐL

– Igazad van, az autó valóban szennyezi a levegőt, de bankrabláshoz mégis az a jobb...

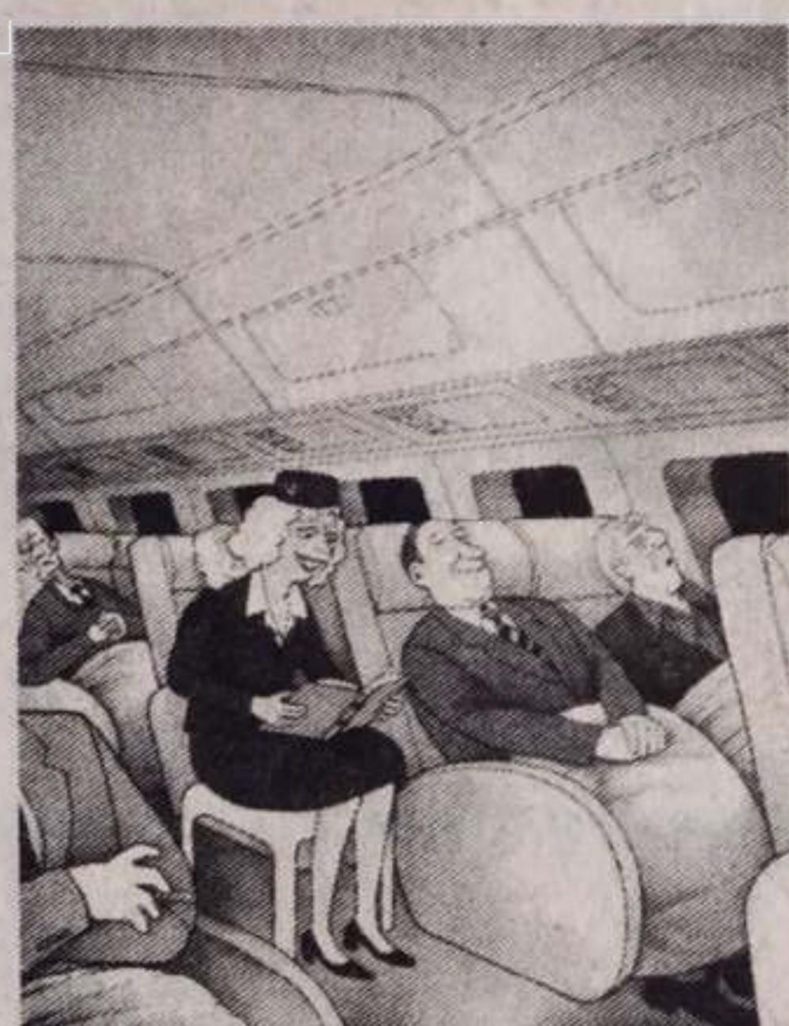
– Csodálatos dolog a computer! Ez az úr épp most tanított meg rá, hogy mi a különbség a software és a hardware között!

– A férjem meg van győződve róla, hogy nélküle megáll az élet a cégnél...

– Hát nem megígérted, hogy többé nem cigarettázol az ágyban?!

– Volt egyszer egy király, annak volt három fia...

TRIBÜN

Vince Lombardiról, az amerikai futball legendás hírű mesteréről mondta egyik régi tanítványa:

— Nem tett különbséget köztünk. Valamennyiünket egyformán kezelt. Mint a kutyákat!

*

Tavaly télen a buffaloi versenypálya számos eseményét el kellett halasztani, mert a vastag hótakaró akadályozta a lovacskák futását. Ennek elkerülésére az idén varázslót szerződtettek. Dr. Modogo Snogo „erdélyi boszorkánymesternek" címeztette magát és december 5-én, az első téli versenynapon hosszadalmas és körülményes ceremóniákat végzett a pályán, hogy távoltartsa a havazást.

Három perc múlva leszállingózott az első hópehely. Aztán a hó végéig el sem állt. December folyamán rekordmennyiség, 130 centi hó hullott Buffalora.

Hír szerint dr. Modogo Snogo szerződését nem hosszabbították meg.

Karlheinz Förster, a nyugatnémet labdarúgó válogatott játékosa mondta:

— Amióta Boris Becker felbukkant, mi labdarúgók csak másodosztályú állampolgárok lehetünk a televízióban.

Hogy is mondják Pesten? Az sem semmi!

*

A neves mester mondata:

— Az edző munkája napi 24 órás elfoglaltságot jelent. Hétfőnként csak azért kap szabadnapot, hogy ne a pályán érje az infarktus.

*

A menedzser kijön az elnökségi ülésről. A csapat sztárja toppan eléje.

— Nos, megtárgyalták a fizetésemelési kérvényemet?

— Természetesen.

— És?

— Mindenki rokonszenvezett vele, de senki sem támogatta.

(p. p.)

– Nem voltunk mi már házasok? Ismerős nekem ez a lakás.

Az ifjú apának kislánya születik. Egy nap baráti körben könnyelműen kijelenti:

— A lányom napról napra jobban hasonlít hozzám.

Valaki megszólal:

— No és nem lehet valamit tenni ez ellen?

ÁLLATORVOSNÁL

– Elfelejtettem mondani, hogy Néró nem híve a paraszolvenciának.

Ludas Matyi

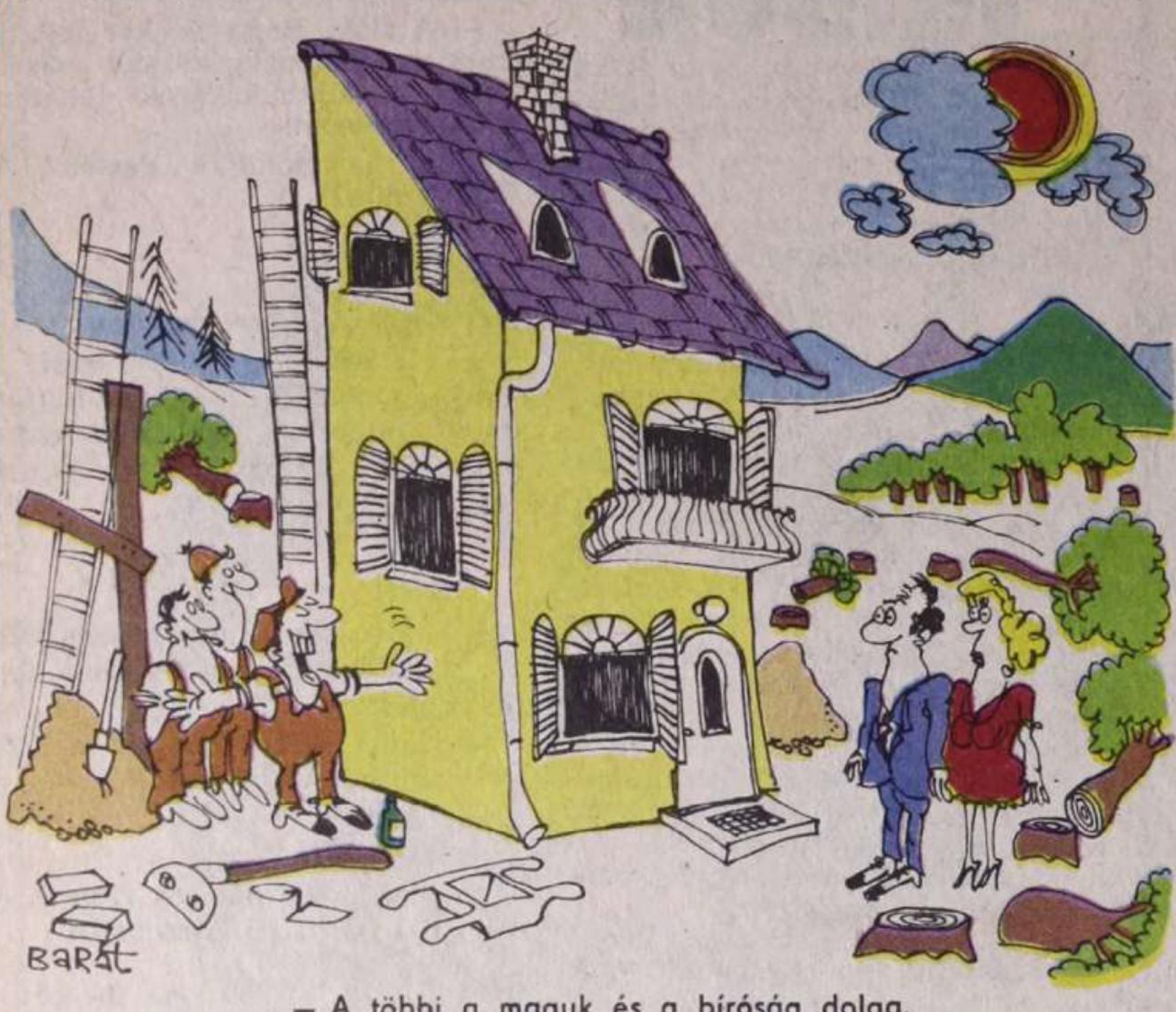
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
86.2308/20-15
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0610

ENGEDÉLY NÉLKÜLI ÉPÍTKEZÉS

– A többi a maguk és a bíróság dolga.

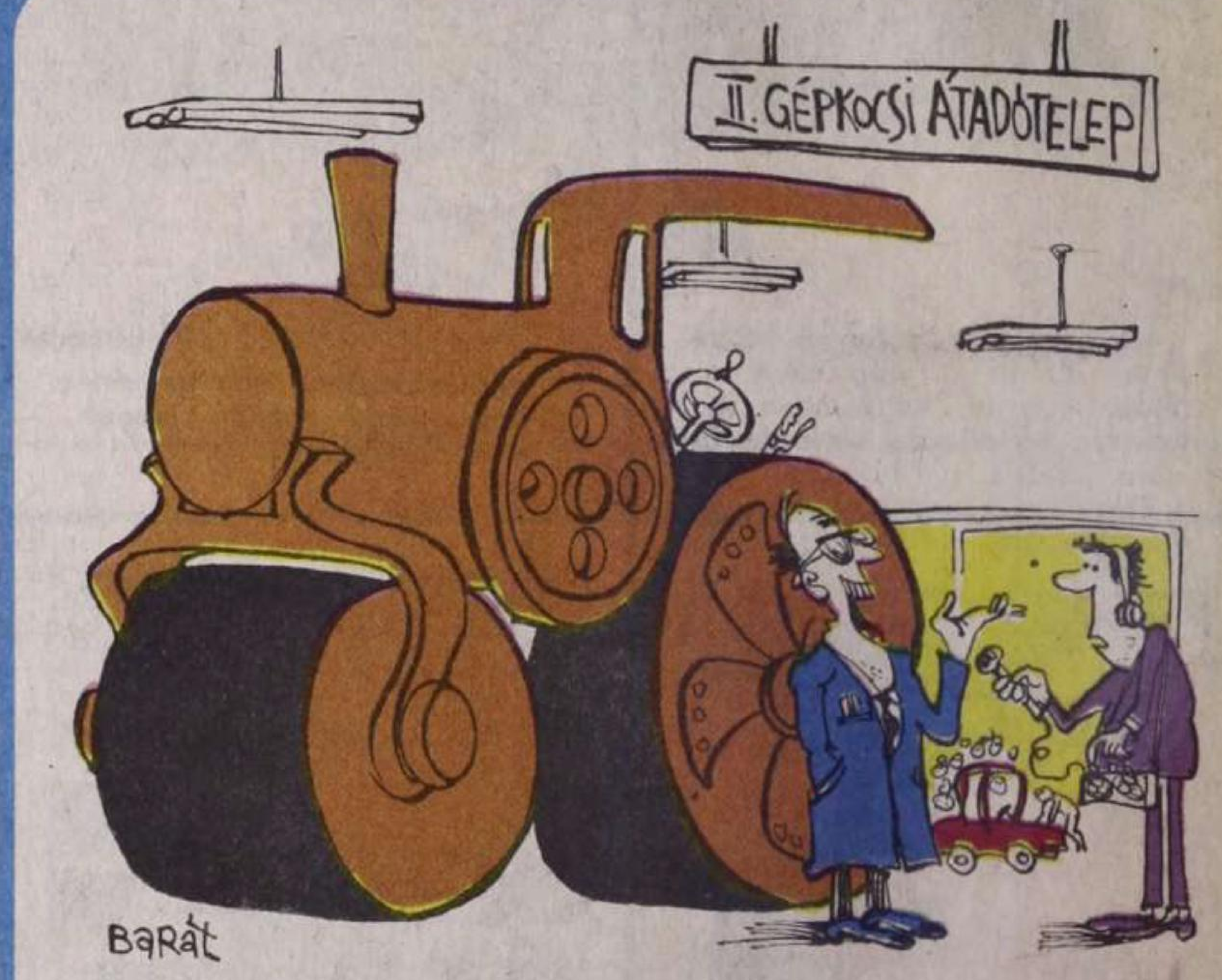

– Azért igazságtalanság, hogy mi a háborút meg az 50-es éveket nemcsak díjnyertes játékfilmeken láttuk...

MAGÁNERŐBŐL

– Én tudjam, hol van?! Te tetted el valahová a téglát!

– Örömmel mondhatom, hogy a választékbővítés terén már némi eredményt sikerült elérni.

– Milyen jó, hogy megszüntetjük itt a sportállásokat... Így legalább be tudom dugni valahová azt a hülye unokaöcsémet...

TELJES ÁTÉLÉS

